

Naročnina: doma na skü-
pni naslov mesečno 2 D.,
na posameznoga 2 Din.
50 par.

V inozemstvo mesečno
6 Din. Z M. Listom, M.
Ogracekom i kalendarsom
letno 100 Din.

Plačati se mora bar me-
sečno naprej.

Štev. položnice 11806.

Rokopisi se ne vračajo.

NOVINE SLOVENSKE KRAJINE

Vredništvo v D. Lendavi
hš. 67, uprava v Črensov-
cih, Slov. Krajina.

Cena oglasov:
cela stran 800 Din., pol
strani 400 Din. i tak niže.
„Poslano“ i med tekstom
vsaka reč 2 Din. Mali
oglasi do 10 reči 5 Din.,
više vsaka reč 1 D. 60 p.
i oglasna taksa posebi.
Popust pö dogovori.

BLAŽENE VÜZEMSKKE SVETKE ŽELEMO Z ODICENIM GORISTANE NJOM VSEM DRAGIM NAROČNIKOM.

Mi vstanemo.

Vüzem je najvešeješi svetek krš-
čanstva. Vüzem je najbogatejši svetek
krščanstva. Vüzem je najvešeje plačilo
krščanskoga življenja. Vstanemo. „Smrti
več ne bo, tüdi ne bo več ne žalüvanja,
ne kričanja, ne bolečine, ar ka je bilo,
je minolo“. (Raz. 21. 4.) Tak pravi sam
Gospod, ki je premagao smrt. Zato,
ka smrti ne bo, je smrt samo sen, iz
šteroga se vsi prebüdimo. Bolečin več
ne bo, ar je te Gospod spremeno v
večno plačilo, kda je svoje rane ob-
držao na svojem odičenom teli i so
te postale najlepša dika nebes. Starati
se nede trbelo nikaj, ar z novim živ-
ljenjom, ki nas čaka, pride vse. Men-

Jezus je od mrtvih stano,
stanemo mi tüdi.

kalo nikaj ne bo. Ne bo mogoče ni-
kaj želeti, ar vse bo, ka je le mogoči
človeči i angelski razum zaželeti, ar
spuno bo vse žele Bog vsemogočni
po svojih božih želaj. Žalost se v
radost spremeni, skuze toga sveta ste-
čejo v edno veliko nebesko morje, iz
šteroga do zveličani pili večno veselje
vsaki den. Vse, ka je bilo slaboga,
pomenklivoga, mrtelnoga, minlivoga,
je prejšlo, z vstajenjom je prišlo sa-
mo dobro, samo sladko, samo brez-
skrbno, samo veselje i vse večno brez
vsega strahü za zgübo.

Tam se bo aleluja vsikdar gla-
sila i vsikdar lepše i vsikdar na novo
napunjavala naša srca z blaženostjov,
ki ne bo melo ne konca ne kraja. Vse
to po zasluženi za nas na križi vmor-
ženoga Odküpitelja, ki je iz lastne mo-
či stano od mrtvih i bo nas vse zbü-
do na sodnji den za večno življenje.

Od hüdobnih ne gučimo. Tisti
nemajo življenja v sebi na tom sveti,
zato ga na sodnji den tüdi ne more-
jo dobiti. Njihove düše so mrtve i bo-
do tüdi na sodnji den. Za nje ne bo
zasijala vüzemska nedela vstajenja, ar
zdaj tüdi ne poznajo Vüzma. V temi
blodi njihova düša t v temi bo tüdi
stanola na sodnji den ž njihovim te-
lom, ki je čaka večna kmica z večnim
trpljenjom, ka pomeni večno smrt. Ne
gučimo od teh, ar ne živemo njihov-
voga življenja. Živemo Gospodovo ži-
vljenje, njegovo ponižanje, nosimo nje-
gove križe, se ne tožimo na nje, ne-
go je obimamo iz lübezni do njega,
smo zavrženi, smo siromaki, smo smeti
toga sveta, smo napunjeni z krivicami,
smo žedni i lačni pa goli i nagi,
smo smilenoga srca i damo ta vse,
ka li mamö, včasi ešče sebi najpo-
trebnejše odtrgamo od vüst, da drü-
ge nahranimo, oblečemo, obüjemo,
potolažimo, sami pa brez tolažbe os-

MATI MOJA . . .

Mati moja je zaspala,
Pokriva jo temna jama . . .
Njeno srce je sprhnelo,
Njeno lice onemelo . . .
Več ne gleda sinka svojga,
Roka njena ga ne boža . . .
Sam sameren se poteka
Na tom jalnom sveti zteška . . .
Križe nosi, ki so težji,
Kak železa trdi terhi . . .
Nišče ga ne ve tolažit,
Vsaki zna ga samo žalit . . .
Križano je tvoje dete,
Mati, samo trnje spleče
Se okoli njegve stopnje —
Nišče njem' pomagat nešče . . .

Stao pri grobi sam odprtom . . .
Jezuša v njem ne bilo . . .
Angeo, ki je stao nad kamnom,
Mi odgovori tiho:
Mamika ga zaželela,
K njej se prvi je podao,
Obinola ga vesela,
Pri njej večno bo ostao . . .
Ž njim so vstale vse mamike,
Tvoja tüd' med njimi je,
Čakajo na hčeri sine . . .
Obinole, da bi je. Srčen.

tanemo, svet nas ne poštüje, mi ga
zametavamo, Bog nas obiskava, mi
samo njega iščemo i tüdi najdemo v
žitki svetom i pokornom, na veliki
den vstajenja pa se ž njim združü na
veke naša düša i tüdi naše telo, po
pokori očiščeno.

Vstanemo. Večna pomlad se nam
približavle. Ne čakamo je na plesiš-
čih, ne pri bogatih blagajnaj, ne v
svilnoj obleki, ne v mramornatih pa-
lačaj, ne v veselica, nego pri taber-

Vüzemski žarki . . .

Po otožnih, mrzlih dnevaj zadi-
hala je dišeča pomlad . . .

Meo sam prijatela. Kelko telko
mi je bio vsigdar veren. Dokeč je bio
v očinskoj hiži, bio je dober, čisti,
pobožen. Poznej ga je vzeo moderni,
čemerni svet. V šolaj je sijajno na-
predüvo. Dosego je lepe diplome, ma-
stno službo, zavidljivo čast. Zdelo se
je, da je dete sreče. Ali on je ne bio
srečen, ne bio miren.

Moderno poganstvo je začemerili
tüdi njegovo düšo. Prosvetlenni mo-
derni nazori so popolnoma zagospo-
düvali nad njegovim razumom. Iztrgali
so njemi iz düše vero v brezmrtnost,
vero v nadnaravno Bitje. I življenje
njegovo je odgovarjalo njegovim na-
zorom.

Če ranč so se najine življenjske
poti razišle, ostala sva vseedno v pri-
jateljskih vezaj. Tü i tam sva se tüdi
vidila. Moji napori, da ga pripelam
nazaj na pot čistih idealov, so ostali
brezuspješni. Leta so medtem minevala . . .

Pred dvema letoma pa sam opa-
zo na prijateli malo spremembo. Ne
je bio več tak razposajen, brezbržen.
V njegovoj düši je nastalo düševno
trenje. Začno je palik iskati istino, če
ranč je to ne pokazo.

Čuvajte se lažnih prorokov!

„Vera je za mene postranska stvar“.

Odgovor: Če bi pravo: „Delo je
za mene postranska stvar“, bi te fabri-
kant odposlao. Če bi pravo: „Plači-
vanje dače je za mene postranska stvar“,
bi ti prišo včasi eksekutor v hišo. Če
bi pravo: „Dostojnost i poštenje je za
mene postranska stvar“, bi meo pose
s policijov. S takšimi izjavami prestopi-
piš dužnosti do svojega delodavca, do
svoje države i do svojega bližnjega.
Tüdi dragi Bog bo s tebom friško
opravo, če boš živo brez vere, to se
pravi, če zanemariš svoje dužnosti do
Njega. On stoji ešče vsikdar na sta-
lišči „Što ne verje, bo pogüblen“. I
„Što Cerkvi ne poslušä, naj ti bo kak
pogan i javni grešnik“.

Divji, primitivni narodje so se od
grmlavice i bliska pa drüghih prirodnih
pojavor tak prestrašili, da so iznajšili
Boga i vero.

Odgovor: Če je to istina, te mam
do njih vekše poštüvanje, nego do mo-
dernih velemestnih i industrijskih po-
ganov, šteri zavolo straha pred pravič-
nim Bogom, v koga roke ednok pri-
dejo z vsemi svojimi grehi, ga edno-
stavno zanikajo i se ga ogiblejo, ar
nišče ne ide rad k tistomi vüpniki, pri
šterom ma preveč dosta duga. Poleg
toga ti pa moram ešče povedati, da

nakli, kde prebiva tisti, ki je prvi sta-
no od mrtvih. Njegovo sveto telo je
porok našega veseloga vstajenja. Tü
čakamo mi vstajenje i tü je tüdi do-
bimo. Indri ga nega.

Mi vstanemo z tistim, ki je prvi
stano, z Jezušom, ki v Oltarskom
Svestvi prebiva. On nas bo obino na
sodnji den pri grobi, ve je obečao:
„Ki je moje telo i pije moje krv, osta-
ne v meni i jaz y njem i jaz ga obü-
dim na sodnji den“. (Jan. 6-54.)

Čüdivite so Bože poti. Slučajno
sva se palik srečala v velkom varašü.
Bilo je na cvetno nedelo. Prijateo je
bio jako resen. Na večer toga dneva
se davala v najvešoj varaškoj dvo-
rani krasna dühovna akademija. Če
ranč sam znao, da je prijateo do zdaj
ne maro za spodobne stvari, sam ga
vse glih pozvo, bole za šalo nego za
istino, maj jo obišče. Oblübo je.

Na označeno vöro sva se snaj-
šla v krasnoj dvorani. Pobožna ko-
račnica naj je slovesno razpoložila. V
lükkom govori so trije smejoči se
dečkeci metali oljne vejice na pot i
vzkrikali „Hozano“ Sini Davidovimi.
Priklüčili smo se njim, ar so nas vlekli
s sebov — z ognjom svoje sreče. Be-
žali smo ž njimi Gospodi — na proti.

Zadoneo je mogočen zbor 140
mladih grl i po dvorani se je razlego
gregorijanski koral: „Nekši človek je
napravo svatbo i v časi gostüvanja
pošle lapca, naj pozovë svate, da se
zberejo; ar vse je že pripravleno. Pri-
dite, nasitite se z mojim krühom i
pijte od vina, šteroga sam natočo“.
— Lepo i veličanstveno je doneo ko-
ral iz grl mladih dečkov pri rahloj
spremlavi mogočnoga orkestra. Zdelo
se nam je, da idemo s prvimi krist-
jani v katakombe k lomljeni krüha
svetih. Dvorano je pri tom zajela glo-

so primitivni narodje ne bili tak zabiti,
kak ti misliš. Oni so se božanstva ne
samo bojali, nego je kak vretino vse-
ga dobroga tüdi poštüvali.

Jaz verjem samo tisto, ka mi što
gladko i jasno dokaže. Ka ne vidim, to
tüdi ne verjem.

Odgovor: Ali si si že dao do-
kazati, da je tisti, ki trdi da je tvoj
oča, zaistino tvoj oča? Ali verješ vse
novice, štere novine prinašajo samo te,
kda se ti dokažejo? Ali si si v šoli
dao vse najprle dokazati? Kak vidim,
ti itak držiš dosta stvari za istinske
zavolo poštenja onih oseb, štere so ti
kaj povedale. Zakaj pa potom tistim
neščeš vervati, šteri so trdili: „Ka smo
čüli i s svojimi očmi vidili, ka smo s
svojimi rokami potipali, to vam nazna-
njamo“. (I. Iv. 1, 1.) Mogoče so ti pa
verske istine preveč neprijetne? Ali
poznäš zgodovino sv. Pavla i namest-
nika Feliska? Kda je Paveo pripove-
davao od pravičnosti, od čistosti i od
prišestne sodbe, je Feliks trepetao i
odgovoro: „Za zdaj odidi, pozvao te
bom pri drügoj zgodnejšoj priliki“.
(Dej. ap.)

De Maistre je zakričao brezver-
com svojega časa: „Mejte samo kora-
žo za čisto življenje, pa bodete mell tüdi
koražo se držati za katoličance“.

Ka ne vidiš, to tüdi ne verješ?
Ali vidiš svojo pamet? Ne! Te bi si
pa jaz skoro „slobodno mislo“, da je
tüdi nemaš.

„Ka je mrtvo, je mrtvo. Nega drü-
goga življenja, s smrtjov je vsemi konec“.

Odgovor: To je ravno tak pa-
metno, kak če bi što pravo: ka je rde-
če, je rdeče, drüge farbe nega na sveti.

Zakaj pa to telkokrat ponavläš?
Zato, ar bi ti to želo! Ar se bojiš os-
tre sodbe! Ar si pri tom ne ravno
čisto osvedočen! Kak je že pravo Lieb-
knecht? „Če zaistino postoji Bog, te

boka, sveta zbranost, da je postala
cerkev, v šteroj vsakši moli i hrepeni
po Bogi . . .

Pod spevanjom sam neopazno
opazüvo vsakši gib prijatelovoga lica.
Bio je v velkom pričaküvanji . . .

Koral je izveneo. Pred sebov smo
zagledali goro Sinaj i na njej genliv
prizor: Abraham darüje lžaka. Ob
opojnoj dišavi kadila, v sladkom po-
govori od Bože dobrote hrepeni k
Bogi srce staroga Abrahama i cvet
njegovoga življenja, mladi lžak, topi se
v istom čüstvi. — Stezice nas vodijo
skoz stari zakon od žrtve Abrahamove
do vüzemskoga agnjeca, do mane v
püščavi.

Za odmor i počitek, da se na
poti Gospodovoj — naproti što ne o-
trüdi, v nemoči ne zrüši, nam je pas-
tirček Pashal svojo pesem zaspevao.
Očarliva je bila milina Pashalova, gda
je v svojo pastirsko palico vrezüvo
hoštijo, prijeto meja je bila njegova
pastirska pesem, genila nas je idila
na paši, med šterov smo občütili vso
sladko srečo nedužne, globoko detin-
ske düšice. I gda so najmenjša deca
mela pogovore s svojim Prijatelčkom
iz tabernakla, se nam je za trenutek
odprlo tüdi nebo naših najmlajših dni.

Vrh akademije je bila „zadnja
večerja“ v slici i glasbi. Po podobah

nas bo gvišno ednok strašno namazao". (Volksstaat, 23. marca 1873.) — „Srce ma zahteve, od šterih razum nikaj ne ve" (Pascal). Pobožen, čisti, pošteni človek ne žele, da bi bilo s smrtjov vsemi konec, pa kaj takšega tudi ne trdi.

„Moj najboljši sin je spadno v boji, gda ga je granata razmesarila. Ne verjem več v Boga. Če bi bio Bog, kaj takšega ne bi mogeo dopustiti".

Te pa ti misliš, da bi Bog mogeo napraviti čudo i tvojega sina rešiti smrti? Granate so ne zrasle na kakšem drevi, nego so je ljudje naredili. I kda so ljudje granate vostrelali, bi te mogeo Bog tvojega sina i od jezera drugih ljubienih sinov, očov i možov v velikih lokaj v druga mesta spelati? Po tvojem bi mogeo Bog tudi pred kakšov železniškov nesrečov, štero povzroči ljudi nepazljivost, poslati svojega angela v vse vagone, ki bi vsem dobrim potnikom prišepetno: „Izstopi, inai se ponesrečiš!" Naj ljudje samo pazijo, pa ne bo niedne železniške nesreče i naj ljudje prenašajo eden drugoga, pa ne bo niednoga boja več. Za vnoge ljudi bi mogeo biti dragi Bog policaj i čuvar! — V Aacheni je bio sv. misijon. Neki mož s svojov ženov ga ne opravilao. Kda so jiva drugi ljudje nagovarjali, da bi tudi njeva šla poslušat predge, je žena odgovorila:

„Če bi bio Bog, ne bi dopušto, ka bi mojemi moži vkrali hlače!"

To bi bila zaistino lepa služba boža, če bi ljudje Boga samo zato častili, da bi se jim na tom sveti dobro godilo. Kde pa je potem dužnost človeka, da širi slavo i diko božo? I kakše plačilo bi te mogli ljudje čakati od Boga v večnosti? Bog bi jim mogeo po pravici v obraz vrči: „Vi ste svoje plačilo že dobili!" Ne smo zato na sveti, da na veke tu ostanemo i da se nam tu kak najbolje mogoče dobro godi. Če misliš z ustanovitelom socijalne demokracije, da naše življenje ne nikaj drugo, kak boj za bolšo kopanjo i bolšo ščavo, te je tvoje življenje vsega pomiljuvanja vredno.

Če je pa bio tvoj sin — kak praviš — dober mladenec, to se pravi, tudi dober krščeničnik, ki je strmeo za višišim, za vekivečnim življenjom, te njemi je bole, kak jezerim drugim, ki so se povrneli domo iz boja i zdaj hodijo po širokoj poti, štera vodi v pogubljenje. Tvoj sin je dosego svoje večno zveličanje. Tvoj sin je tudi bole srečen, kak ti. Ali je resan življenje na tom sveti tak veliko veselje? Če pa zavolo toga ne verješ več v Boga i brezbožno živiš, te si zaistino nesrečen, jako nesrečen, ar te tudi v večnosti ne boš več nikdar vido svoje-ga sina.

Konkordat med Svetov Stolicov i med Kraljevinov Jugoslavijov.

3. Cerkvena pokrajina vrbosanska se raztegjuje na nadškofijsko stolico sarajevsko i so njej podvržene škofije mostarska, trebinjska i banjaluska.

4. Cerkvena pokrajina beogradska se raztegjuje na nadškofijsko stolico beogradsko i na podvržene škofije skoplansko, bačko i banatsko.

Skoplanska škofija obdrži svoje dozdašnje meje i zato se njej priznajo vsi kraji, šterih apoštolski administrator je skoplanski škof.

Nastavlja se bačka škofija i se raztegne na tisti del kaločke škofije, šteri leži v kraljevini Jugoslaviji i šteri je zdaj edna apoštolska administratura i njeni sedež bo v Subotici.

Nastavlja se banatska škofija, štera se raztegne na kraj, ki leži v Jugoslaviji i šteri je dozda pripadao čanadskoj pušpekiji i šteroga zdaj opravlja beogradski nadškof v dužnosti apoštolskoga administratora.

Imenivana škofija bo na večne čase per unionem aequae principalem (po ednako vrednoj združitvi) združena z beogradskov nadškofijov. Za vodstvo te škofije imenuje beogradski nadškof ednoga določenoga vikara. Beogradski nadškof se pa bo imenuvao: beogradski nadškof i banatski škof.

5. Ljubljanska cerkvena pokrajina se raztegjuje na nadškofijsko stolico ljubljansko, štera se podigne na stopnjo nadškofije i na podvrženo lavantinsko škofijo, štere sedež je v Maribori.

Ljubljanska nadškofija obrži svoj dozdašnji obseg v mejaj Jugoslavije,

a poleg toga se njej pritegnejo fare ali deli far, štere so prle pripadale krškoj škofiji i šterih apoštolski administrator je zdaj ljubljanski škof.

Lavantinska škofija se raztegjuje na svoje meje, štere ležijo v Jugoslaviji i ž njov se stalno združijo fare ali deli far, štere so prle pripadale krškoj, sekovskoj i sombotelskoj pušpekiji, šterih apoštolski administrator je zdaj lavantinski škof.

Barska nadškofija, štere nadškof bo noso častni naslov Primaša Srbije i bo neposredno podvržen Svetoj Stolic, se poleg svoje dozdašnje meje raztegjuje na fare ali dele far, štere ležijo v Jugoslaviji i šterih apoštolski administrator je zdaj barski nadškof.

V smisli gornjih odredb odseh-mao ne bo nieden kraj Jugoslavije spadao pod škofe, šterih sedež je v inozemstvu i ravnotak nieden deo pokrajine, štera leži zvün mej kraljevine Jugoslavije, ne bo spadao pod škofijske sedeže imenivane kraljevine.

Kda se izvrši cerkvena organizacija i razmejitev, prestane oblast Kongregacije de propaganda fide za tiste škofije, v šterih jo ešče vrši.

Če bi bilo sledkar potrebno, ali bar hasnovito, da se spremeni ta cerkvena organizacija i razmejitev škofij, Visoki Pogodbeniki se ne bodo protivili prizadevanji i pregovorom v toj zadevi. Jugoslovenska vlada si obdrži pravo, da predlaga spremembo predloženih iz razlogov, ki se tičejo prometa ali gospodarskih dobrin prebivalstva.

Več sam ne mogeo viditi prijatelja v lice. Pokrio ga je z rokami...

Puniva skrivnostnoga doživljaja sva stanola i brez reči šla vü. Prijateo je bio tihi i zamišlen. Ne sam njemi mogeo strgati iz vüst poštene reči. Njegova duša je blodila. V duhi se je pomešo med vnožino i ešče nadalje sledio zmagoslavnomi vhodi Sinü Človečega v Jeruzalem — na cvetno nedelo...

Razišla sva se. Pravo sem njemi dve reči v pozdrav. On mi je odvno: „Prijateo, poskušo bodem ete velki teden sprejavati Jezusa tudi na njegovoj velkoj križnoj poti..."

Vse dni velkoga tjedna sam ga ne vido na njemi tak dragih vulicaj. Njegov edini sprehod je bila pot v cerkev. Pridružo se je apoštolom i sprejavajo Kristuša skoz velke skrivnosti. Znajšo se je pri Jezusi na zadnjoj večerji, sledio njemi je v Getzemani i šo za njim v palače Ane i Kajfe, Pilata i Heroda. Krivična obsodba Nedužnoga na smrt ga je strašno potresla. Na velki petek je tudi on vzeo svoj križ i šo za Jezusom... Pod težinov svoje temne i grešne preminočnosti je dospel v cerkev, spadno

Kristuš, kraljij,
Kristuš, zmaguj,
v hoštiji svetov,
nam gospoduj...!

Pitanja i odgovori pri zakoni od zasčite kmeta.

Spada le pod zasčito kmet, ki je 1. 1930. napravio dug, poznej pa zemlo odao i si küpo trgovino pa je 1. 1936. sept. 26. bio trgovec? Ne spada, ar bi mogo biti po zakoni tudi lani sept. 26. kmet. Če bi pa zemlo lani meseca oktobra odao pa bi začeo trgovati, bi bio zasčiten, ar je bio kmet, kda je dug napravio i gda je zakon izišo.

Pod zasčito spada kmet, ki bi se zadužo leta 1930., a bi leta 1933, zemlo odao i bi začeo trštvo voditi, štero bi pa leta 1935. pali püsto i bi si nazaj küpo zemlo tak, da bi bio leta 1936. sept. 26. kmet.

Što je kmet, ka njemi ide zasčita?

1. Mora biti kmetijstvo njegovo glavno opravilo.

2. Mora obdelavati svojo zemlo sam, ali z kotrigami svoje družine i če je potrebno tudi z najetimi delavci.

3. Meti mora iz kmetijstva več dohodkov, kak od drugec.

4. Ne sme meti več kak 50 hektarov oratje zemle.

Če samo eden jedini pogoj z med temi štirami fali komi, ga zakon ne spozna za kmeta i je ne zasčiten.

Po tom zakoni so zato trgovci, obrtniki (zvün malih obrtnikov i trgovcov po vesnicaj, ki majo več dohodkov od zemle, kak od svojega obrta ali trgovine) državni uradniki, duhovniki, zdravniki, notariušje, odvetniki itd. nikdar ne zasčiteni, keli-

kokoli zemle te že majo i če to ravno na lastne stroške obdelavajo i čeravno od nje majo največ dohodkov.

Posebi je ešče v pravilniki določeno, da živinski preküpčevalci ne so zasčiteni, čeravno bi meli zemlo i od nje največ dohodkov.

Če što da svoje zemle več kak polovico iz arende ali z polovine, je nezasčiten, zvün če to napravi zavolo betega ali zavolo vojaške službe ali drugih važnih zrokov, štere zakon pripoznava.

Zasčiten je pa tudi tisti, ki čeravno nema lastne zemle, a obdelava tujjo zemlo i ma ž nje največ dohodkov.

Oženjena ženska, štera ma lastno zemlo, je samo tak zasčiten, če spunjava vse štiri više omenjene pogoje i če zvün toga z možom mata največ dohodkov iz kmetijstva. Lejko se zgodi, da žena trgovca ma iz svoje zemle največ dohodkov, mož pa ma večše dohodke iz trgovine. Takša žena je ne zasčiten, ar so dohodki iz kmetijstva menši, kak oni iz trgovine.

B. M. Spadate pod zasčito, če je dug napravil pred letom 1932 aprilom 20. Polovico duga vam je odpadnola i ga plačate skoz 12 let na 3%. Morata pa na občini napraviti novo dužno pismo. Če pa posojilnik dokaže, da je siromaškejši kak vi, se ne odpiše polovica duga. To reši sodnija.

Izseljencom Slovenske krajine

Raztepeni ste po najrazličnejših krajih sveta: v Severnoj i Južnoj Ameriki, Franciji i po vnogih krajih naše države. Vnogokrat je bridek krüh tujine, šteroga mora jesti vsaki štirti (!) sin Slovenske krajine. Bridek je bio večkrat tudi v velkoj meri zato, ar se je domači kraj za Vas ne tak mogeo pobrigati, kak bi bilo potrebno. V verskom pogledi ste bili — posebno v Franciji, v Južnoj Ameriki i v Belji — leta i leta zapuščeni. V službi i pri plači so se vam godile večkrat krivice, pa dostokrat ne se vam je moglo pomagati. Pa ste se tudi ne znali kama obrniti.

Vüpamo, da bo odzdaj v tom dvojnem pogledi: v verskom i socijalnom (pa tudi narodnom) inai. Nastavila se je najprej prepotrebna ustanova za Slovensko krajino: „Rafaelova družba“. Kak je nadangeo Rafael vodo mladoga Tobijo srečno na njegovoj poti, tak šče „Rafaelova družba“ skrbeti za vse izseljence Slovenske krajine: za zadostno število izseljenskih duhovnikov i za socijalno zasčito izseljencov. Borila se bo za vaše pravice i ostro nastopala proti krivicam, štere more izseljenec telko i telkokrat trpeti. Rafaelova družba bo tista, na štero te se obračali v vsakoj upravičenoj zahtevi po pomoč.

Rafaelova družba za varstvo izseljencov Slovenske krajine bo tak, dragi izseljenci, delala samo za Vas za vaše dobro; a toga nesmite pozabiti, da ne brez vas. Morete se té družbe močno okleniti, zavüpati se njoj i pristopiti k njej. Članarina znaša na leto 10 Din. Kem več vas bo poleg, tem ležej bode delala družba za vas, tem močnejša bo.

Rafaelova družba šče biti kak dobra mati, ki vas šče vse — raztepe po celom sveti — zbrati okoli sebe. Vsem bo pomagala po svojih močaj, skrbela za to, da vaša srca ne bodo v tujini žejala po verskoj tolažbi i vaše ranjene duše ne bodo zaman prosile pravice, štero tujina tak skopo reže našim ljudem.

Zato mislimo, da se vsi z velikim veseljom odzovete toj prošnji vašega Rafaela i se v kak največšem številu prigrasite. (Zaednok na Klekla v Črensovc). Napišite: „Podpisani(-a) N. N. pristopam k Družbi sv. Rafaela za varstvo izseljencov Slovenske krajine. Moj naslov je (natenčen naslov); doma sem iz... (fare...) iz vesi... Nato datum i lastnoročni podpis.

Izseljenci Slovenske krajine, odzovite se vsi z lübeznirov na te materinski glas vaše drage domovine!

ŠKAFAR IVAN.

k duhovnikovim nogam i zajokao... Jokao je i proso odpüščenje...

Na veliko soboto je prišo pred Božji grob, spadno pred pravzdaj vstajloga Odrešenika. Zahvalüvo se njemi za duhovno vstajenje, za zmago nad temov dugo, dugo... Slovesnost vstajenja se je že davno skončala. Orgle so vtihnile, vnožina se je razišla. V cerkvi je zavladao skrivnostni mir i tišina. On je ešče vsigdar klečo. Ostao je skoro sam z Jezusom. Bili so to za njega presrečni trenutki. Zdelo se njemi je, da čuje frfotanje angel-skih peroti. Čuo je skrivnostno šepetanje, štero je napunjavalo cerkev. Glasi so bili komaj slišni, reči pune tolažbe. Duša se njemi je vzdignola na lejkih perotaj v svet čistih misli. Oprostost se je vezi grešnoga sveta. Naednok se njemi je odpro pogled v novi svet, pun jasnoče i tople sreče...

Dugo je klečo zatopljen v veliko skrivnost. Duša se njemi je popolnoma zmirila. Preminola je vsaka sled teme i žalostne preminočnosti. Izgino je vsaki dvom. V duhi je sijalo sunce vüzemske sreče...

Mrak je napuno cerkev. Večerni

zvoni k „Zdravamariji“ ga je zbüdo iz klečanja i globokoga premišljevanja. Žao njemi je bilo, da so tej srečni trenotki bili tak kratki, kratki. Vstano je i se z lejkimi koraki napoto proti stanüvanji. Po telkih letaj je bio palik popolnoma miren i srečen. Bio je to mir Boži, čista sreča...

Na den onoga vüzma sam vstano rano v zori. Nenadoma začüjem po hodniki hitre korake. Brez trkanja — se vrata naglo odprejo i v sobo prileti prijateo ves nasmejan, veseli, srečen. Vrže se mi okoli šinjeka, srčno me obine i vzkrikne: „Mir Ti prinašam, mir, šteroga sam zadobo na vstajenji. Vstano sam s Kristušom i zdaj sam srečen, sloboden..." Na kratko mi je povedo svojo križno pot — do vstajenja.

Iz globine najinih duš je zadonela vesela, zahvalna vüzemska: aleluja, aleluja, aleluja. Dugo sva ešče ostala vküper v dvojnjoj vüzemskoj sreči. Skoz veliko okno so prihajali v sobo prvi žarki vüzemskoga sunca. Njihovi traki so se razlevali po sobi i napunjavali jo z dišavov vüzemske aleluje!

Grački Vili.

Mi bomo vstali.

Ob uri telesne skušnjave
iskal besede sem prave,
da bi jo srcu zakričal
in božjo moč izpričal.

Našel sem besedo o vstajenju
telesa, o večnem življenju
in o lepoti neizrazni,
o hitrosti, vso drugo porazni.

Mi vsi bomo vstali,
mi bomo kraljevali
kot možje in žene,
druge starosti nobene.

Otrok slabotnih tam ne bo;
ne bo poslušalo nebó
njih žalostnega krika,
ne starcev onemoglih vika . . .

Kar slične nas dela živali,
s tem bomo v nebesih nehali:
Ne bomo več jedli in pili,
ne spali, otrok ne rodili.

Lepi bomo tak neskončno
Kakor nebo zvezdno, kakor sončno. —
Če si samo zaželim,
v hipu cel svet preletimo.

Pa to je le senca večje sreče,
ki jezik je tu nikdar ne izreče:
Da Bogá bomo gledali v lice;
ne bó več zastora meglice. —

Boga Človeka, najlepšega možá,
Devico Mater, najlepšo izmed žená,
vse svete poveličane in celo stvarstvo,
tak bomo gledali nebeško carstvo.

Vse stvarstvo, le morja ne,
ki je zalilo grešnike
v začetku davnem,
izginilo pa v ognju zadnjem. —

Pridi kmalu, Duh ognjeni,
jezik Tvoj nam dvom razženi,
srca nam z ljubeznijo napolni,
da ne bomo več v sovraštvu bolni. ci.

Na občni zbor Rafaelove družbe ne pozabite

31. marca ob 9 vuri v Črensovcih,
ki se bo vršo v Našem Domi. Ki
ščete pristopiti, prinesite 10 Din.
vstopnine.

P. M. Horvat:

Spreobrnjenje.

Bila je Velka sobota. Po tri dnevnom mučenju so se zvonovi znova oglašili na visokih tórmaž i naznanjali veselo vest, ka se bliža vóra vstajenja Odrašenika celoga sveta, šteri je zavolo naših grehov vmro na križnom drevi. Povsedi se je vidlo nekše tajinstveno veselje. Deca so vesela nosila rumenke pa kazala eden drugomi, šteri ma lepšo. Starejši so se pa tudi nekaj bole veselo razgovarjali med sebov, kak navadno, pa se pripravljali v cerkev, ka se zahvalijo Odrašeniki. Narava je tudi pokazala veselje. Zemlja je mela oblečeni novi zeleni plašč, okinčenoga z vngimimi vsakojačkimi rožami. Drevje je tudi bilo v sve-tejšnjem, na šterom so ptičke spevale svoje mile pesmi. Najbole so se pokazale črešnje, ki so bile vse v belom, kak Angeli mira. Potoki so tudi tiho

Zima.

Salamonovo stebrišče: trden mir je zavlada po vsem svetu. Tehnika je vse povezala, elektrika je vse razsvetlila: prejasno mesto Jeruzalem, sveto mesto? Ne, Babilon! V njem gospodari velika nečistnica, v njenih rokah „časa opojnosti“ in vabi z glasom kakor radio vse vladarje in jim piti daje, od svojih nečistosti . . . Pijana vlačuga vriska, ko se kri zabliska, kri svetih umorjenih. Kri kliče maščevanje, že vstopa razdejanje v krasno stebrišče, v elegantno sprehajališče: glej, hromec tu leži! Zaman po človeku koprnji, ki bi ga vzdignil in v toplo kopel položil, nesrečni 38 letni bolnik.

Mislec Auguštin razlaga: številka 40 je polnosti znak, manj 2 so leta tega bolnika. Manj 2 največji zapovedi: ljubezen do Boga in bližnjega. Ta je v bolniku zamrla, zato je otrpel. Bo poslanec božji priletel, sam angel nebeški, da vzburka vodo in ji moč da zdravilno? Že je tu poslanec, On sam! Sprehaja se in zima je! Mi vsi pa kot en sam bolnik, ki nam je v srcih vgasnila ljubezen . . .

Pa saj je On to napovedal v veličastni prerokbi, ko je stopil s te svetovne ravnine velikega mesta na božje višine Oljske gore. Njegova pri-

Dr. Franc Kovačič — 70 letnik.

Dne 25. marca t. l. je doživel sedemdeset let svojega bogatega življenja prelat, dr. Franc Kovačič, vpo-kojeni profesor bogoslovja v Mariboru, prijatelj Slovenske krajine, zgodovinar in filozof. Izreden je pomen tega moža. Tu ga omenjamo le glede na našo krajino. V Zgodovinskem društvu v Maribori in v Časopisu za zgodovino in narodopisje (ČZN), ki jima je ustanovitelj, je vedno skrbel tudi za našo krajino. Sam je objavil iz naše zgodovine razpravo „Gradivo za prekmursko zgodovino“ (ČZN 1926, 1—20) poročilo „Na Prekmurjem najden denar“ (ČZN 1904, 91—93), poročilo o dr. Slaviča „Prekmurju“ (ČZN 1933, 40—42), o Kalendarju III. (ČZN XIII. 104—5), članek „Prekomurje“ v „Bra-

žuboreli: Aleluja, Aleluja. Sunce je prle, kak je odišlo za goro, vse pozlatilo s svojimi traki. Narava i vsa živa bitja so bila vesela, gda so se zvonovje oglašili tretjič, zato ka se je svetilo vstajenje Tistoga, šteri je s svojim vstanenjom rešo od pogublenja celi svet. Samo dva popotnika sta ne bila v svetešnjem. Njima je to ne bilo nikše veselje, ar je za njiva to bilo vse samo norost i prazna fraza. Njiva sta glasila novi navuk, po šterom je ne istina, ka bi eden človek rešo celi svet, pa tudi je nemogoče, ka bi bio Bog. Tem verje samo tisti, šteri ne pozna kulture sveta. Njiva sta bila: „Rdeče čete vojaka“. Da njima ne bi trbelo gledati, kak ljudje ido v cerkev, sta se napotila v gostilno, ka bi si z vinom zmirla duše. Teško je njima bilo pri sri, ar so ljudje njiva ne šteli poslušati i so šli v cerkev. A gostilna je bila prazna. Eden čas čakata na gostilničara, ali namesto veseloga gostilničara se prikaže sve-tešnje oblečeni človek. — „Prosim liter vina“, se oglašil eden. — „Ka liter vina?! Jeli ne veta kakši svetek je dnes?“ — „Za naj je to nikaj“, pravi drugi. — „Če je za vaj to nikaj ne, za mene pa je! Jaz sam krščenik, pa moram v cerkev, ar mi to nalaga verska dužnost! Vidva pa idita vó, brezvercov neščem!“ Tak sta morala iti vó i si iskati mir v drugom mestu. Reči gostilničara so njima neprestano kukle na vüha, pa sta se napotila v drugo krčmo. Mislila sta si, ka more biti to nekši zabiti Bogomolec, ka raj ide v cerkev, kak bi vino odavao. Gda sta šla proti drugoj krčmi, že sta se mogla skrivati pred ljudmi, ar ovak ne bi mogla prenesti nepokojnosti v duši, zato ka sta bila sama, šteriva neščeta poznati Boga. Ali gda sta prišla do druge gostilne, na veliko presenečenje, gostilna je bila zapreta. Kak je to bilo na vesnici, je več gostiln nej bilo kak dve, pa sta zato mogla ostati vóni na cesti. Komaj sta se malo okoli

diga na gori „Takrat bo zamrznila ljubezen mnogih“, zima bo! Zima je gore in doline so se zbližale, nebo in zemlja se vpoljubila, sneg je zapadel in razlike izravnal. Vse belo, vse enako, v ravnino prisiljeno, v kolektivnost, „kolektivni človek na pohodu“, vse mrzlo, nemo. Le vrtovi in gozdovi še otrplo govorijo in veje kakor v molitveni držiji, temne veje z belim snegom, kakor Hostija pri izpremenenju.

Stopimo spet v mesto na dvorišče. Mrzlo je, ogenj zakurimo. Stražni ogenj, — „Pa Gospoda zatajimo, kakor Peter Skalar?“ Joj, kak je že strašno, skale se majejo in „zvezde padajo z neba, svetniki Rešenika taji-jo, strahotna zima je. Ne gremjo se več pri teh strašnih ognjih, pojdimo ven iz nevernega mesta, na „jasno poljano“, na betlehemsko poljano. Verni pastirji postanimo ob svetih ognjih betlehemskih. Stopimo v Betlehem, v „hišo kruha“ in „večni posvet“ pred njim prižgimo. Prišel je, da ogenj vrže na svet — in hoče, da se vname. Že gori — Toda silen je ta ogenj, v svetovni požar hoče razplamteti, vse hoče objeti, svetovno temo razsvetliti. — Sedimo na brzovlak, peljimo ogenj naokoli v svetovni noči . . . Glej skoz okno: kak se iskre utrinjajo, otrok jih je zagledal in vzkljnil: Mama, glej „zvezdica“ kakor na božičnem

stvu XIII. 31. knjiga društva sv. Save. Beograd 1924, 101—112“, zlasti pa knjigo „Slovenska Štajerska in Prekmurje“ (Slovenska Matica 1926). — Kot bližnji nam rojak iz Veržeja je potoval po naši zemlji, mislil na nas v Parizu na mirovni konferenci, imel stike z našimi izobraženci, se udeleževal naših slavnosti, z lepim pozdravom bil navzoč na ustanovnem zboru Prekm. muzejskega društva, katerega član je. Na njegovih ustanovah (ZDM. ČZN) delujejo danes tudi naši zastopniki. Ceno njegovega dela kaže „Kovačičev zbornik“, kjer sta med 34 znanstveniki zastopana z razpravami tudi Ivan Zelko in Vilko Novak.

Izobraženstvo in tisk Slovenske krajine kliče velikemu Panoncu: hvala Vam in še mnogo let! VN.

razgledala, se začuje močen zvonec farne cerkvi i ide procesija ž nje pa veselo speva Alelujo. Gda sta vidla, ka zobston glasita navuk brez Boga, njiva je takši čemer obišeo, ka bi naj rajši pobegnola. Ali pomoči je ne bilo, mogla sta gledati i poslušati iz jerozero grl, Aleluja, Aleluja. Eden čas stojita i nemo poslušata, ali naednok eden pravi: „Zakaj so vsi tak veseli, samo midva moreva biti žalostnejšiva kak tisti, šteri more najbolje stradati? — Nevem, gda sam bio mali pa sam vervaov v goristanenje Kristušovo, sam tudi bio jaz veseli. — Pa dobro, midva več nemreva vervati, ka je Kristuš od mrtvi stano? — Kak vidiš, nekaj more biti. Če bi to bila samo prazna fraza, tej ljudje ne bi mogli biti tak veseli. Znam, gda sam jaz bio mali, sam tudi vsigdar šo z materjov v cerkev, pa sam bio zadovolen, če sam bio ravno včasi lačen. Ali za naj je to prekesno, ka miliš? Pa ne vem, mogoče . . . — Misliš, mogoče ešče nej prekesno? Mislim, ka je prekesno nej, ali ka do pravli drugi naši kolegi, to ne vem. — Pa dobro, če misliš, ka je Kristuš zaistino rešo celi svet, te je to ne nikša sramota. Nekaj more biti istine. — Če je tak, te samo hodiva za njimi, pa ya vidla, če do najna srca mirna, te je istina. Hodiva“. — Sramešljivo stopita v prošecijo, pa tudi ideta kak vsi drugi. Ali njiva sta nej spevala, nego so njima od nekše tajenstvene genljivosti tekle skuze tak, ka za živo glavo ne bi mogla spregovoriti reči. Gda so prišli nazaj v cerkev, sta spadnola na kolena pa prosila Boga, naj njima odpusti, zato ka sta nej znala, ka sta delala. I tak se njima vidlo, ka čujeta, kak pravi Kristuš: „Oča, odpusti njim, ar ne vejo, ka delajo“. I glej, kak če bi teški kamen spadno doli z njihovoga srca, sta se počutila mirniva i veseliya. Zaistino sta dobila mir, šteroga ete svet nemre dati.

drevescu. — Da, dete, zvezdice, svetniške dušice se tu rodijo, pri tem čudovitem Detetu, pod tem božjim drevvesom iz srede novega raja. Joj iskre so se združile v rdeče telefonske žice, „rdeči signali“ so prepletli zemljekrog, čuj brzovjav:

Joj, otroci smo postali, kakor naš največji brat Jezus Rešenik. On bo znova začel učiti: glej v vodo Jordan stopa. Dolina je izginila in voda se razblinila: le voda v dolini in beli golob na višini. Sneg in led z gora sta se stalila, silni Duh je zavel, hudourniki so završali in se v morje pognali. Beli golob je kakor silni zrakoplov: glej, pismo je spustil. — Kaj piše belo pismo z rdečim trakom povito?

„Dvignite glave, vaše odrešenje se približuje, zima mineva, pomlad prihaja, drevje poganja mlado brstje. — Vaša srca naj ne bodo v strahu, Gospod sam vas bo rešil in peljal v večno poletje.“

Čitam „Glasnik Srca Jezusovega“. — Nemirna voda bo izginila, svetovni požar jo bo izsušil, vse nas bo izpremenil in celi svet ogenj iz okroggle bele Hostije, belejšje, kakor zimski sneg . . . Poklekimo pred belo Jagnje, ki je grehe odvzelo, zaključimo prošnje procesije in litanije, himno zapojmo Srcu Jezusovemu. —ci.

Invalidi!

Dr. Klar Franc, nar. poslanec, vam naznanjajo sledeče:

Invalide ločimo v dve skupini, i to 1. v skupino, ki je po novom invalidskom zakoni do prvoga oktobra lanskoga leta vložila ponovno prošnje za priznanje invalidnine; 2. v skupino, ki že po prvejših zakonih ma, pa tudi zdaj dobiva invalidsko podporo, nema pa ešče tak zvanoga rešenja.

Za obe skupini invalidov sem napravio vse, ka je v mojih močeh pri invalidskom sodišči v Belgradu, da kak najprle dosegete prepotrebno podporo, odnosno rešenje.

Da Vam ohranim mnogo trüda, Vas kratko tem potom obveščam, pod kakšov številkov se nahajajo prošnje i v kakšem stanji je zadeva, odnosno rešitev prošnje.

Vzemimo najprle prvo skupino invalidov:

1. Filip Ivan, Beltinci 169. Potrebna sta dva svedoka, ki vse navedbe prošnje pred sodiščom potrdita. Štev. prošnje je 5536.

2. Glavač Marija, Beltinci 162. Potrebna dva svedoka i potrdilo občine o dobrom oponašanji. Štev. prošnje 5537.

3. Horvat Marija, Črensovci 139. Invalidsko sodišče išče po diplomatičnoj poti podatke iz Velike Kaniže o smrti moža pa prosi potrdilo domače občine, da je mož odišeo v vojsko, ne pa prišeo iz nje domo. Štev. prošnje 27063.

4. Kelenc Kata, Velka Polana. Potrebno je zaslišanje navedenih svedokov pri srezkom sodišči. Štev. prošnje 27477.

5. Špilak Ana, Velka Polana. Potrebna sta dva svedoka, potrdilo občine o oponašanji i porciji. Štev. prošnje 27518.

6. Žerdin Bara, Vel. Polana 133. Potreben je matični list od vojnoga okroga iz Varaždina, šteroga inval. sodišče samo preskrbi, pa potrdilo občine od porcije. Štev. prošnje 27534.

7. Hozjan Ana, Vel. Polana 120. Potrebno vse isto, kak pri Žerdin Bari, pa še potrdilo občine o oponašanji. Štev. prošnje 27457.

8. Matjašec Ana, Vel. Polana 119. Potrebno vse isto, kak pri Hozjan Ani iz V. Polane. Štev. prošnje 27481.

9. Tibaut Ana, Beltinci 59. Žao, prošnje do dnes ni sem mogeo najti.

10. Klar Jožef, Ivanci 16. Potrebno je potrdilo občine o tom, ali je še v državnoj službi, v kakšem svojstvi i grupi. Štev. prošnje 27733.

11. Špilak Bara, Brezovica 54. Potrebno je potrdilo občine o porciji i oponašanji. Štev. prošnje 27026.

12. Fotivec Marija, Vel. Polana. Potrebno je potrdilo občine, da se mož ne vrno iz vojske i od oponašanja. Štev. prošnje 27451.

13. Režonja Jožef, Vel. Polana. Žao, do dnes prošnje še ne sem najšeo.

14. Maučec Jožef, Gančani. Potrebno je potrdilo o porciji i oponašanji. Štev. prošnje 27167.

15. Hanc Matija, Dol. Bistrica. Prošnja je odbita, ar je samo 20% invalid i pritožbe ne vložo. Štev. prošnje 5687.

16. Litrop Bara, Turnišče. Prošnja odbita, ar je mož vmro l. 1921. brez vsakoga procenta, to je sploh nigdar ne bio invalid. Štev. prošnje 27581.

17. Antolin Bara, Turnišče. Potrebno potrdilo občine od povnitve iz Amerike. Štev. prošnje 27541.

18. Kovačič Marija, Dokležovje. Potrebno potrdilo občine o porciji z pogledom na sodbo Višjega invalidskoga sodišča br. 10077 z dne 3. junija 1936 l. Štev. prošnje 27435.

G. poslanci dr. Klari je izročeno vngio prošenj, ki se tičejo invalidnine. G. poslanec je bio tak ljubezniv, da se je na lastne stroške dva dni müdio na inv. sodišči i iskao gor prošnje naših invalidov i zaprosio hitro rešitev teh. Prvi del rešitve tu objavlamo, ovih drugih pa bomo v naslednjih številkaž Novin. Vr.

NEDELA

Na Vüzemsko nedelo.

Evangelij (Mark 16). Tisti čas Maria Magdalena, i Maria Jakobova i Salome, kúpile so začimbo, da bi pridóče namazale Jezusa. I krotó rano prvi den sobote pridó k grobi, gda bi že zišlo sunce. I zgovarjale so si med seboj: što nam odvala kamen od dver groba? I nazaj gledajoče vidile so odvalani kamen: ar je bio jako veliki. I notri idoče vu grob, vidile so mladca sedečega z desne strani, oblečenoga vu belom gyanti i strašile so se, šteri njim veli: ne bojte se: Jezusa iščete Nazarenskoga, ráspletoga: gori je stano, ne je eti: ovo je mesto, gde so položili njega. Nego idte, povejte vučenikom njegovim i Petri, ka pred vami ide v Galileo: tam te ga vidili, liki vam je povedao.

Razgled
po katoličanskem sveti

Pastirsko pismo jugoslovan-
skih škofov o gospodarski in so-
cialni stiski naših dni. — II. Kje je
rešitev? — Ne v komunizmu in socia-
lizmu. Predragi v gospodu! Povedati
vam moramo najprej, kje ni rešitve,
to pa zato, ker se širi v svetu velika
prevara, ki obeta bednim in trpečim
rešitev, kjer rešitve ni. Ta velika pre-
vara ima razna imena, ki pa blizu isto
pomenijo, namreč komunizem, kolekti-
vizem in socializem. Kaj pomenijo
ta imena, za kaj gre pri njih? Videli
smo, kam je zašlo človeštvo po na-
uku gospodarskega liberalizma, ki je
namesto božjih in človeških zakonov
postavil za vrhovni zakon: premoč
človeka, in to vsakega poedinca, ki
je močnejši. S povzdigovanjem pre-
premoči in oblasti poedinca (indivi-
dua, odtod ime: individualizem) je za-
vrgel liberalizem koristi posameznih
stanov, družtev in narodne celote.
Proti temu načinu in pojmovanju go-
spodarstva je vstal, zlasti v teku pro-
šlega stoletja, drug, povsem nasproten
nauk: komunizem, kolektivizem in so-
cializem. Ta nauk zahteva, da treba
odpraviti zasebno lastnino zemlje in
vseh tako imenovanih proizvodilnih
sredstev (tovarn, strojev itd.). Lastnina
naj bo vseh (komunska), skupna (ko-
lektivna), družabna (socialna). Eni ho-
čejo to doseči z nasilnim prevratom
(revolucijo), drugi s postopno preu-
redbo (evolucijo), vsi pa so edini gle-
de cilja: na mesto svobode in samo-
vlade poedinca ima stopiti samovlada
družbe, na mesto gospodarske orga-
nizacije poedinih kapitalistov naj stopi
gospodarstvo cele družbe (države).

Politični pregled.

Domači.

Proračun je v senati pretreseni i
sprejema se te dni z finančnim zakonom
vred. Dr. Stojadinovič je gučao od
hrvatskoga pitanja i pravo, da dela na
sporazumi, po šterom bodo Hrvatje
zadovoljni v državi. Senator Pucelj je
napadov šefa prosvete za Slovenijo g.
Erjavca i gučalo se je od preganjanja

Dobroslov :

V pričakovanju.

Ko je mati pomela pleva na kup,
ki jih je bila raztresla prejšnji večer
na sveže namazana ilnata tla, ter jih
odnesla na gnojišče, je še sprevetrila
sobo, da se razkadi v njej nabrana
zatočnost.

Nato je prestrla stol z rdečkas-
tim prtom, porazdevala lončene, zve-
čine očšrbljene skledice ter vilice in
dokaj izostrene žlice ob njih.

Le na zgornjem koncu mize je
nastavila nov porcelanast krožnik in
svetlo žlico in vilice ter celo nož ob
njem, ki jih je odvila iz papirja.

— Za župnika bo treba kupiti
novo posodo in orodje, če nas kdaj
pridejo gledat, — je večkrat pravila
domačim v opravičilo, kadar je tržila
komaj dorasle piceke. Takrat je po-
zabila nase in ni zamenjala stare, ob-
nošene ter obledele janke z novo in
zakrpano jopo na sebi je raje zakri-
vala z moško suknjo.

Njena misel pa se je danes mu-
dila pri sinu študentu, ki letos kon-
čava gimnazijo in se bo danes prika-
zal doma. Saj je vsako leto prišel na
veliki četrtek domov, le pisal še do-
zdaj ni nič, kakor navadno, pa saj itak
ve, da ga bo danes videla. Zato ga
je z nestrpnim hrepenenjem pričako-

GLASI.
SLOVENSKA KRAJINA.

Topla zahvala. Toplo se za-
hvalim vsem, ki so me za god po-
zdravili i mi mi na kakšikoli način
pokazali svojo lübezen. Posebno se
pa zahvalim našim izseljencom za nji-
hova lepa pisma, iz šterih diši zahval-
na lübezen. Vu sv. meši smo bili na
Jožefovo vsi združeni pri lüblenom
Jezuši z vročov željov i prošnjov, da
bi nas Večna Lübezen obimala ednok
vu večnosti. — Klekl Jožef, Črensovci.

Bogato naročnino, odnosno
podporo v zneski 100 Din., smo do-
bili od našega dugoletnoga naročnika
iz Sobote, ki se nešče imenüvati. Bog
povrni obilno.

Lendava. Odložila sta predsed-
stvo pri gasilcih, g. dr. Klar pri len-
dávski četi, g. Némethy pa pri srez-
kom odbori.

Na podporo naših listov so
darüvali: preč. g. Zver Franc, dühov-
nik, Kolan, 10 Din., Mekiš Kristina,
Trdkova, z Francije, 10 D. Bog plačaj.

Sapa njemi je sfalila. V nekšoj
trgovini Slov. krajine je preklinjao
nekši mladi človek. Štimaó se je kak
po pesjem zna on gučati. Gda se to
drugim ne vidilo, je ešče pridjao k
svojoj kuraži, ka je na kvatrni petek
meso tüdi jo. Bio je te človek lute-
ranske vere, ki ravno petek drži za
veliki den, gda je vmro naš Gospod
za nas. En mladi človek njemi je pa
med guč vujšo i pravo: Moj pes je
dnes že tüdi meso jo. — Špotlivci je
nato sapa sfalila.

Neso okoli sebe poglednoli.
V nekoi bogatoj občini v sosednom
srezi so začeli grajati črensovske fare
i okolice narod, da se rad kole. Med
grajajoče stopi en njihov veščar pa je
etak zavrne: Tam so samo ednoga
človeka bujli i to iz nekše svaje, ke-
liko jih pa vi spokoleté, samo ka naj-
bole fini način. Kak to, so ga pitali?
Kak? Jaz se ne bojim dece. Če mi jih
Bog štirinajset da, jih teliko sprejem
i gor shranim. Vi pa samo ednoga

vučitelstva v Sloveniji. To trditev je
pobio sam minister Stošovič, ki je
izjavo, da izmed 4679 vučitelov je
bilo letos premeščenih samo 83, v
dvema letoma pa 174. — Senator dr.
Smodej je gučao, ka se je v Sloveniji
ravno na šolaj širio komunizem i sa-
mo versko vzgojeni vučeniki znajo
proti njemi stati. Tomi je dokaz tüdi
to, da je na priliko v občini Hreljin
na Hrvackom, cela organizacija Sokola
prešla v komunistični tabor.

Svetovni.

Francija. V predmestji Pariza v
Clichy so se spopadli socialisti i ko-
munisti. Šest oseb je mrtvih, tristo pa
ranjenih.

Sev. Amerika. Predsednik Zje-
dinjenih držav, Roosevelt, je izdelao

vala in vsa skrbna priprava je bila
namenjena njemu. Saj ji je večkrat
pravil, da ne mara nikakih posebnos-
tih, da hoče biti z vsemi enak, kakor
pri delu tako pri jelu, pa vendar, zdaj
bo že kmalu gospod in ne bi rada,
da bi ga odbijalo domače siromaštvo
od doma.

In vzradostila se je njena duša.
Spozaprila je okna in odšla v ku-
hinjo, kjer je na ognjišču dogoreval
ogelj. Zmešala je s kuhalnico močnik
na grahu, ki ga je sin študent najraje
jedel, zgročala ščipance in djala hla-
dit kuhane krhlje in hruške. V majh-
no ponev je s kuhalnico zajela zabe-
lo, da je zacvrčalo na ognjišču.

Prekrižala je rokó na prsih in
gledala v ponev. V obraz ji je puh-
tela vročina, pa so ji lica svetlo rde-
la in v njenih očeh je bila srečna
skromnost.

Misli so ji plavale k sinu štu-
dentu: morda zato, ker ga posebno
ljubi, morda zato, ker je z njim pre-
trpela največ trpkih dni.

In njene misli so romale v dav-
no preteklost ter razgrebale po po-
zabljenih dogodkih, ki so jih spreml-
ljale trde skrbi in trpljenje . . .

Pred šestnajstimi leti, ko je bilo
Števeku — tako je bilo sinu študen-
tu ime — štiri leta, so zidali hlev.
Povsod ga je bilo dosti. Pa mu je

sprejmete, ove pa pred rojstvom spo-
koleté, gda preprečite njihovo popri-
jetje. Sram jih je gratalo i neso mogli
nikaj odgovoriti bogatašje, ki so to
šesto stubo božih zapovedi preskočili
po svojoj nasladnosti. Pa Bog je po
vseh desetih stubaj zapovedao človeki
hoditi, je pravo naš človek.

Črensovci. Naš g. kaplan so
zbeležali na influenzi, štera jih že dva
tjedna muči. Želemo njim skorajšnje
ozdravljenje.

Sv. Števana, vogrskoga krala
svetek se bo odsehnao obhajao pri
nas tüdi 2. sept. i ne 20. augusta. V
celoj Kat. Matericerkvi se 2. sept. ob-
haja, samo na Vogrskom 20. augusta.
Tak je odredila Višja cerkvena oblast.

Sv. Sebeščan. Naše prosvetno
družstvo uprizori na Vüzemski pond-
lek popoldne ob 1/23 vüri veselo igro
„Dva para se ženita.“ Igra nüdi puno
smeha, zabave, a tüdi navuka. Pridite
vsi. Igra se dokonča pred večernim
vlakom. — Odbor.

Pozdrav pošilajo slov. vojaki
od kraljeve garde i vesele svetke že-
lejo vsem naročnikom i četvcom Novin,
posebno onim iz Bogojine i rodi v
Sev. Ameriki: Horvat Anton, Bojnc
Anton iz Bogojine, Plateis Ivan od sv.
Jakoba v Slov. Goricah, Stare Alojz
od Vel. Lipljen pri Grosplji, Gobec
Martin od sv. Florijana pri Rogatci i
Legen Štefan z Noršinec.

**Važno za lübitele gred, gre-
dare i kmete.** Znana i že l. 1869.
osnovana mariborska trgovina semenja
M. Berdajs stopa z novim letom v nov
polet. S sodelovanjom kmetijskih stro-
kovnjakov je izdala katalog semenj,
ki je edinstveni te vrste. Cenik najmre
ne prinaša samo navedbo i ceno blaga,
nego tüdi način, kak se rože ali zelen-
jada seja, kakšo zemlo rabi itd. Ob-
javla zvün toga navodila za gnojenje.
Neprecenlive vrednosti je obširen pre-
gled raznih škodljivcov z napisom, kak
se naj zatiravajo. Semenje, štero tvrdka
Berdajs odavle, je iz najboljših ino-
zemskih virov.

Pogüblenje je to za nas kmete,
gda cene našim pridelkom drugi do-

načrt za edno novo mirovno konfe-
renco. Načrt se te tveden izročí an-
gleškoi vladi, da ga prebrodi.

Španjolska. Rdeči so začeli z
80 letali napadati veroborce i so teh
napredüvanje pred Madridom zastavili.

Nemčija. V Nemčiji so v vseh
cerkvah prečeli okrožnico sv. Oče, v
šteroj ostro obsoja nemško vlado,
štera krši pogodbo, sklenjeno z svetov
Stolicov i preganja kat. Cerkev. Sveti
Oča so izjavili, da so „dobro premis-
lili vsako reč te okrožnice“. Okrožni-
ca jasno pokaže istino kat. vere i za-
blode nemškoga narodnoga socializ-
ma. Iz okrožnice žari velika lübezen
do nemškoga preganjanogakat. naroda.

Kitajska. V pokrajini Čahar se
je 5000 kitajskih vojakov zdignolo
proti japonskoi vojaškoi oblasti.

zdrsnilo na počezni deski in štrbunk-
nil je v jamo, napolnjeno z apneno
brozgo. Kakor mleko se je vse cedi-
lo od njega, ko so ga težaki izvlekli
iz nje. Polivali so ga z vedri, da mu
je kar sapo jemalo, mu izpirali usta,
oči in ušesa, a njega je vedno bolj
rezalo v očeh.

Prav tako je takrat mešala na
ognjišču cvrčečo zabelo, kakor danes.

— Mati ljubljena, — je takrat v
grozi kriknilo njeno materinsko srce,
ko so ji ga jokajočega prinesli v hi-
šo, da je odrevenela od strahu.

Potlej naporna in nevarna vožnja
v bolnico v letih bojne vihre. Očeta
ni bilo doma, v gnoju si je nabiral v
Ameriki denar, da si pripravi prijetni
dom in poplača dolgove.

Ko je prestopila prag visokega
poslopja, je mali Števek nekaj nagon-
sko zaslutil, položil je glavo na njeno
ramo in se z rokami oklenil vratu, ka-
kor klešče. Ni se več mogla vzdržati
solz: usule so se ji po licu in kapale
na Števekovu robačo. Komaj s silo ga
je odrgala bolniška sestra od nje,
njega pa so skoraj lovili strahi.

Doma pa je ona po večerah, ko
so že domači davno pospali, sedela
na postelji, molila zdravamarije in jih
spremljala z drobnimi jagodami, ki jih
je počasi drugo za drugo spuščala

ločajo i ne mi. Kak strašno nas je za-
bolelo, da je cena debelim svinjam
šla doli, cena masti pa gori. Što je
vdarjeni, če ne kmet? Zdaj, hvala do-
bromi Bogi, se je v nogo popravilo
pod modrim vodstvom dr. Stojadino-
viča i dr. Korošca, čiglij nespametni
zagriženci to neščejo spoznati. Pogü-
blenje za nas kmete je to, da drugi
stanovi lejko določijo ceno svojemi
blagi, kak ščejo, samo mi kmetje je
ne moremo svojemi pov i svojoj stvari.
Tü je potrebno, da nam oblast po-
maga, da se nedo z naših trüdiv ma-
stili drugi i si milijone spravljali, mi
bi pa stradali. — Nemeš V., Tešanovci.

Državno službo je dobo g.
Horvat Matjaš, pomočnik geodeta g.
Pertota, iz Sobote. Prideljen je zem-
mercom v Zaječari. Iz srca njemi že-
lemo kem hitrejše napredüvanje.

Novine so narasle meseca marca
za 57 komadov. Odpadnoli so 4 kom.
Čisti narastek 53 komadov. Najbole
so narasle v Kobilji. Pri M. Listi je
11 komadov čistoga narastka. Zahva-
limo se božima služabnikoma Antoni
Martini Slomšeki i Frideriki Baragi za
pomoč i prosimo odičeno Srce Jezu-
šovo po sv. Cirili i Metodi, naj njima
da čast oltara, njeva pa naj vlijeta
svojeja düha v slovenski narod, naše
liste i je razširita.

Kobilje. Ne da bi se hvalili,
nego samo istino povemo. Mi Kobil-
jančarje, ka povemo i želemo, tüdi
včinimo. Najpre smo si sprosili od
prezv. pušpeka dovoljenje, da je pri
nas vsakšo drugo nedelo sv. meša.
Zdaj pa smo na tom, da bi v letnom
časi vsako nedelo meli službo božo
na Kobilji. Zavolo velke daljave do
farne cerkve je to tüdi potrebno. Kda
je pri nas doma služba boža, smo
skoro vsi pri meši i na te način spu-
nimo svojo krščansko düžnost. Če pa
trba v Dobrovnik iti, ob malo slab-
šem vremeni ide komaj eden deseti
tao k meši. Pa tüdi v lepom vremeni
zvekušega lüdje zavolo velke daljave,
slabšega zdravja i drugih zrokov doma
ostanejo. Zato smo se na tiho ali ža-
lostno nedelo dogučali, da ponovno
pošlemo prošnjo prevz. pušpeki i pro-
simo, naj nam dovolijo, da bo v let-
nom časi vsakšo nedelo pri nas sv.
meša. G. plebanoš so prošnjo odpos-
lali i zdaj čakamo odgovor. — Poleg
veselih dogodkov moramo poročati
tüdi žalostne. Boli nas, da so se ne-
štetni v našoj vesi spozabili i si dali
v posti igrati i šče plesali so.

Zahvala. Vincencijova konferen-
ca Srca Jezušovoga v Ljubljani, ki
vzdržuje dijaško i siromaško kühinjo
v Ljubljani, v šteroj dobivajo tüdi niš-
torni naši vrli dijaki brezplačno obed
i večerjo, je prejela od gospoda nar.
poslanca, Josipa Benka 25 kg. masti;
za te dar se velikodüšnomi dobrotniki
tem potom najprisrčnej zahvaljuje.

Biciklin je vkradno v Soboti
pomočniki Bate neki dečko iz Križe-
vec pri Lotmerki. Zgrabili so ga deč-
ki iz Lipovec i ga izročili sodniji.

med prste dolgo v noč, dokler ni zo-
pet zagledal Števek domače vasi.

Leta so bežala. Na neprestano
nagovarjanje učiteljevo in katehetovo
so ga dali v šole. Očetu, ki se je med
tem vrnil domov, sicer ni bilo po volji,
češ, kdo naj plačuje za njim, ko je
skoro ves zaslužek požrla bolnica, a
ona mu je toliko časa prigovarjala,
da se je končno vendarle vdal.

Ko se je nekoč vračal s počit-
nic v šole nazaj, mu je pomagala no-
siti košaro štiri ure daleč v mesto.
Oče si je pri tesanju raniel roko, pa
se je pripravila ona, češ, da mu malo
posodi pot. Šele tik pred mestom je
vsa utrnjena sedla v ožgano in praš-
nato travo ob cesti med jegnjedi, ki
so metali dolge in ozke sence vzdolž
ravne ceste ob žaru zahajajočega son-
ca. Smilil se ji je sin, da mora ho-
diti tako dolgo pot: s kravami bi ga
peljala, če se ne bi smejali ljudje, ko-
bil pa niso imeli.

— Samo se lepo uči in Bog ti
tüdi pomore, da ti bo dobro nekoč in
zmisli si večkrat ná to, da domači tü-
di veliko delajo in trpé — ga je ra-
hlo opomnila z materinsko skrbjo, mu
še popravila kapo na glävi, mu otre-
sla z obleke prah in podalá tresočo
rokó. Dolgo so ga spremljale njene
oči, dokler ni utonil med prvimi hi-

Za romanje na Trsat i izlet na prekrasni otok Rab na risale, se odloči vsakš, kda prečte podrobna pojasnila, štere pošle vsakomi brezplačno uprava „Po božjem svetu“, Ljubljana, Wolfova ul. 1.

Blažene vüzemske svetke želejo i srčne pozdrave pošilajo, uredniki Novin, vsem svojim domačim, rodbini, poznanim, duhovnikom i celoj Slovenskoj krajini: Gaber Ema z Srdice, Turza Pavla iz Sotině, obe v Čačaki, Jerebic Marija i Vöröš Marija iz Beltinec v Franciji; Balažic Marija iz Hotize v Franciji; Kramar Katarina iz Sr. Bistrice v Franciji; Bernjak Ana iz Vidonec v Franciji.

Slovenski literarni večer v Soboti se bo vršo 3. aprila večer. Na tom večeri bodo čteli svoja dela najvidnejši predstavniki sodobne slovenske književnosti, naši pesniki, pisatelje pa kritiki, člani slovenskoga Penkluba: O. Župančič, F. Finžgar, E. Kocbek, M. Kranjec, C. Kosmač, I. Vodnik, I. Albrecht, I. Gruden, J. Kozak, F. Koblar. — Pripelali se bodo v Soboti isti den ob treh popoldnevi i bodo eden den naši gostje. Že zdaj opozarjamo našo javnost na te večer, pa apeliramo na njo, da se prireditve v kem vekšem številu vdeleži.

Novi notar.

S 1. marcem t. l. je začel uradno poslovati novoimenovani javni notar **PONEBSEK JANKO** v poslovnih prostorih pokojnega notarja g. Kodra Antona.

Smrt so zakopali v Lendavi. Na Cvetno nedelo so zakopali v Lendavi Halál Janoša, občinskoga pastera v starosti 72 let. Ar Halál slovenski pomeni smrt, so v Lendavi smrt zakopali.

Dete je zgorelo. V Doliči je pred kratkim zgorelo 14 mesecov staro dete.

V mislih na dom... V hladnoj zimskoj noči gledajoč zvezdnato nebo, stojim pred velikim poslopjem, v šterom leži i spi nabroj mojih tovarišev, ki skoro vsi senjajo edno i isto senjo, a ta senja je od domače hiše i od življenja prijatelov, štere smo mogli ostaviti v lepoj Slovenskoj krajini. Vi vsi, šteri ste tak srečni, da se preživlivate samo z domačim krúhom, morate priznati, da ste v raji. Teško je Vam predstaviti si onoga človeka, šteromi gospodarji tujina. Predaleč smo od Vas, edino s pismami smo mogoči, da si kaj z Vami pogučimo. Na vsako od nas poslano pismo bi želeli odgovor, a na žalost našo, nam ga vnoči ne dajo... Vsako pošteno pismo od doma nam je tolažba i kinč za naše življenje na tujem. Dosta nas je oddaljeni od Vas. Ništerni so v tujini, drugi so v domovini, pa vse edno daleč od domačega kraja. Vsem se ne godi najlepše. So že izjeme, a redke. Če bi vse popisao, naše „Novine“ ne bi bile zadosta velike za te

popis. Zdaj se bližajo lepi vüzemski svetki, šteri ne bodo nam vsem veseli na tujem. S tem malim pisemcem sprejmite prav iskrene bratovske pozdrave, prenovite jakostno življenje i prosite v tej dnevaj Onoga, šteri nam je dao življenje, da nam da pomoč i močno vero, da vzdržimo v tujini i ne ostavimo Njega, ki je mogoči nas vsaki hip opomenoti, da je On gospodar vsega na nebi i na zemli. Mislite na nas i ne spozabite se z nas, ar tudi mi smo iz Vaše sredine. Vsem pisati nemoremo za vüzem, zato sprejmite potom „Novin“ najlepše pozdrave i želenja vsi iz Slovenske krajine, posebno pa fara bogojanska z gospodom plivanošom i vsemi njenimi farniki. — Želejo Vam vesele vüzemske svetke rojaki, vojaki, šteri služijo vojsko v Štupi, Strumici i v Kumanovom.

Smrt zgladne naročnice. V Žetincih v Austriji je vmrla v 64 leti starosti Semlič Franciška, naša dugoletna naročnica. Bila je velika dobrotnica misijonov i verskih ustanov, našega Martinišča i goreča tretjerednica i čistilka Srca Jezušovoga. Dobroj krščanskoj, vnoči trpečoj materi naj plača obilno njene zaslúge smileno Srce Bože, molimo za njo!

Beltinci. Na Jožefovo je bila dvojna prireditve, Sokoli so predavali Kristušovo trpljenje, prosvetno društvo pa akademijo na čast sv. Jožefi. V obojem mestu se je delao nekš nemir od neresnih ljudi. Igralci Kristušovoga trpljenja so zapustili malo sada v dušaj igralcov, ar v 2 tjeđnoma se ne mogoče dobro pripraviti. Kristušovo trpljenje pa tudi samo tisti znajo sardonosno igrati, ki živejo dejansko Kristušovo življenje z poletom za vsikdar vekšov popolnostjov.

Kratki glasi.

500 šolarov mrtvih. V Severnoj Ameriki, v mestu New London, v državi Teksas, se je podrla nova šola i 500 dece so spoklale rúševine.

Svaka je vmoro. V Moravcih poleg Lotmerka je Kukovec Janoš, kučar, vmoro svojega svaka Trstenjak Franca na Jožefovo. Svadila sta se zavolo grúnta, šteroga bi po danoj reči že letos mogo Kukovec dobiti.

Ognji. 19 hiš je zgorelo v vesi Pilatovci poleg Črnomlja na Kranjskom. — V Zalogi že od meseca septembra so ognji pri vnočih posestnikaj i to samo pri tistih, ki so glasali na JRZ. Sum se je zbudio, da so vžigali politični nasprotniki, ki so celo na šoli i na vnočih kapelicaaj glaže spotrli. Dva osumlencā je orožništvo izročilo sodniji.

Pohišstvo v trgovini

se oda po zmernoj ceni v Filovcih. Zglasite se pri **KLAR VINKO** trgovci

slavoloki, odeti v zelenje in sveže rože,

Zdaj se odtrga od domače hiše procesija. Godba pa vriska in narod poje lepe domače pesmi. Deklice v belih oblekah, z nedolžnimi obrabi in rožami v laseh in mladenke z rožnatimi lici in smehom v očeh. Za njimi pa stopa mladi in blede mašnik s križem v naročju v spremstvu dorasčajočih bogoslovcev in sivolasih župnikov in poleg njega ona — mati poleg sina. Kako ji bije od srce srce, ko gleda v bodočnost, kako se farniki s solznimi očmi razhajajo iz cerkve, ginjeni od pridige njenega sina..

Ogenj na ognjišču je veselo prasketal in plamen je risal v njenih očeh svetle odseve, ki so skrivale v sebi srečno skromnost in obraz ji je žarel od zadovoljnosti.

Samo ta misel ji je dajala moči, da je delala in se pehalo brez godrnjanja in uporā proti življenju in svetu. Prilila je prevrto zabelo v lonec, da je sikalo in štrkalo na vse strani, ga poveznila nato s pokrivačem in ga primaknila nazaj k ognju.

Stopila je na stopnišče, če že morda ne prihajata z bratom, ki ga je odšel čakati na postajo. Pa so se samo otroci z vriščem pripodili iz šole. Zdaj bi že morala vendar priti. Lotevala se je nestrpnost in

Od 1. aprila se cene podignejo!

Zavolo novoga obdavčenja industrijskih proizvodov se podražijo po nas izdelane Tivar obleke od 1. aprila naprej.

Samo do toga časa smo mogoči je odavati po nižanih cenaj.

Zato se pobrigajte pravčasno i si naročite kemprle po ceni i prvovrstno izdelano obleko.

TIVAR OBLEKE.

Posredovalnica posestev, Maribor, Slovenska u. 26

ugodno prodaja:

v **Murski Soboti:** Stanovanjska hiša 35.000.—. Stanovanjska novo zidana hiša 45.000.—. Hiša z gospodarskim poslopjem 2 oral zemlje 35.000.—. Hiša z gospodarskim poslopjem in 4 oral zemlje 75.000.—. Novo zidana dvostanovanjska hiša z gospodarskim poslopjem 120.000.—. Stanovanjska novo zidana hiša 140.000.—. Trgovska hiša 75.000.—. Enonadstropna trgovska hiša 400.000.—. V centru velika trgovska hiša 800.000.—. Funduše od 2000.— dalje in razne oratje zemlje in gozdov.

v **Tešanovcih:** Novo zidana hiša z gospodarskim poslopjem in 26 oralov prvovrstne zemlje 520.000.—.

v **Bakovcih:** Novo zidana gostilna z gospodarskim poslopjem 120.000.—

v **Vučji-Gomili:** Hiša zidana z gospodarskim poslopjem in 26 oralov zemlje 300.000.—

v **Beltincih:** Novo zidana gostilna z gospodarskim poslopjem 140.000.—

v **Črncih:** Polovico veliko zidane hiše z gospodarskim poslopjem in 4 oral zemlje 40.000.—

v **Očeslavci:** Novo zidana hiša z gospodarskim poslopjem in 24 oralov prvovrstne zemlje 90.000.—

v **Dragotincih:** Zidana hiša z gospodarskim poslopjem in 26 oralov zemlje 110.000.—.

Ter razne stanovanjske hiše, posestva, gostilne, trgovine, mlino, vile itd. po vsej državi. Vse informacije da brezplačno:

KRČMAR ŠTEFAN - MURSKA SOBOTA - Mojsrška u. 9.

Mlatilnico

na parni pogon 6 PH. znamka MÁV. v dobrem stanju pod najugodnejšimi pogoji, prodam **BOHAR ADAM, D. Lendava.**

Oglašujte v „Novinaj!“

Hiša k odaji

v **Ljutomeri, stari trg.** Ma 3 sobe, 2 kuhinji, pritikline, gospodarsko poslopje i ogracek. Primerna za obrtnika, ali kmetovalca. — **Cena 70.000 Din.** Javite se na

Upravi „Novin“

šami za pokopališčem.

Šele zdaj je začutila, da jo boli križ in trga v ledjih: ni bila vajena hoditi in nositi tako daleč. Rada bi počivala, pa se je že zmračilo in pred njo je ležala cesta, s štirimi urami hoda. Paščila se je proti domu, ker se je vedno bala ponoči samotnih cest.

Vsa zasopla in onemogla je padla v hišo. Teden dni ni mogla nato vstati iz postelje. Domači pa je tudi niso veliko spraševali — saj za mater je vse dobro ---

Toda vse trde skrbi in trpljenje, vse bolečine in stradanje je tonilo v pozabo. Ljubezen, polna tajinstvenega veselja je posušila vse solze: danes ga vsa srečna pričakuje. Prepletale so se ji misli in se ji zopet strnile v svetlo podobo.

Saj je bila ponosna nanj vsa vas, ne samo domači.

Vendar bi ona najraje, da bi bil duhovnik, tisti vzoren in dober duhovnik, kakor si ga je zamislila ona v vaškem župnišču, kjer bi se njene in očetove rokē brigale za gospodarstvo, a njemu bi prepustila samo skrb za duše farnikov.

Že gleda dan, ko vrejo potoki ljudi od vseh strani k farni cerkvi, kjer radostno donijo vsi zvonovi, plapolajo zastave v jutranjem vetru in dehtijo

ni si mogla najti miru. Obrnila se je v kuhinjo in za njo se je prikobal po stopnicah mali Vanek ter že oddaleč glasno dopovedoval sebi in druidim, da je lačen. Zajela mu je v skledico, mu pripravila v sobi na majhnem stolčku, ga prekrizila in ga še obrisala.

Še enkrat je pregledala vse kote, če se ni morda zapredla kaka pajčina, uravnala rjuho na postelji, premaknila stol in ga še enkrat obrisala s koncem predpasnika, da si je bil ves čist.

Že je namerila svoje stopaje v kuhinjo, ko je nenadoma vprašala Vaneka:

— Vanek, kdo pa danes pride? Prenehal je jesti in z razprtimi usti ter širokimi očmi strmeli proti oknu in mislil, kdo neki bi danes prišel.

— Saj sem ti že pravila.

— Hja, stlic, stlic, — se je veselo domislil Vanek, odložil žlico, zaploskal z rokicami in veselo poskočil.

Nato je začel naštevati na prste, kaj vse mu prinese stric: čokolado, pomaranče, sladkor in mnogo drugega. Še mati mu je pomogla naštevati, da je na vsak prst bilo nekaj.

Medtem so se pa odprle dveri in vstopil je oče. Na košenem ob-

razu mu je ležala resna zaskrbljenost, neka mračna zagrenjenost.

— Ne bo ga domov, — je zamolklo spregovoril med dverami. — Ravno zdaj je prinesel poštar to karto.

— Kaj pa piše? — je v strahu vztrepetala mati.

Oče se je odkašljaj in bral:

— Dragi domači!

K tem svetkom me ne čakajte domov. Želim Vam vesele velikonočne svetke in srečno alelujo, Vaš Števek.

Samo to je bilo napisano, a tem strašnejše za mater. Oče je nemo položil karto za ogledalo na steni k drugim pismam in kartam.

Saj je vedela, da je v mestu drug svet, kjer se utegnejo razbiti vse njene sanje in kjer se morda nikoli ne srečajo njene želje z željami svojega sina. Skrbno je gledala vselej na to, da bi odvrnila od njega vse, kar bi utegnulo skaliti njegovo dušo. Tako pa..

Samo globok vzdih se ji je izvil iz srca: nobene solze ni bilo v očeh in kakor mrtvo je bilo njeno telo nepremično.

Grobna tišina je plavala v sobi.

— Šele čez čas je zagrgala ura na steni in začela naštevati dvanajst udarcev počasi, kakor bi se ji zadrževalo.

Obnova družbe.

Naj ničče ne misli, ka de mo-goče javni red i socialni mir proti prevratnim duhovom uspešno braniti, če se ne pristopi včas k pogumno-mi deli.

Nesrečno hudo, štero razdvaja denešnja družbo, je kapitalizem. Kapitalizem nam je ne samo tehnično proizvajanje z stroji ali gospodarski red po prečinavanji v penezaj, nego gospodarski red, ki povzroča krivično izkoriščanje delovnih članov. To je red, v šterom sta se vteločila mamoni- zem i liberalizem, red, v šterom je vse samo dobiček; delavec je telko vreden, kelko dobička nosi, je takre-koč živ privesek mrtvoga stroja. Te red trga ljudi v dva protivna si tabo- ra i tak z notrašnjov silov povzroča boj med razredi podjetniki — kap-italisti i delavci — proletarci.

Kapitalizem je po takšem proti- naraven, ar proti naravi je, da mrtev kapital lada nad živim človekom i protidružaben, zakaj proti družbi je, pa povzročuje razdor v družbi; proti-krščanki, ar krščanstvo je vera lübez- ni i pravice, kapitalizem pa gazi oboje.

Živemo v časi, kda se podira stari svet i nastanjuje novi svet. Vsi čütimo, da nam je potreben novi dru-žabni red. Iz toga novovoga sveta šče biti bolševizem, šteri pridobivle čidu-že več privržencov, ki se njemi slepo predajajo, čakajoči od njega vrasva, po šterom naj bi ozdravo betežni gos- podarski red. I to je z edne strani razumlivo. Bolševizem ali komunizem mala družbo, bodočo komunistično, v tak prijetnih farbai, ka se morejo vsakomi sline cediti po njoj. Vej je pa znano, kem duže i bole je človek lačen, tem lepše si predstavlja dobro- to punoga želodca. Moti se, što misli, ka šče bolševizem prevrediti samo gospodarski red; bolševizem šče meti predvsem novoga človeka z mišljenjom i čütenjom. Motijo pa se tüdi tisti, ki mislijo, da je krščanstvo samo nekše pobožnjašto, vera ki njoj je vse samo posmrtno življenje i je brez smisla za te svet. Krščanstvo, čiravno ne od to- ga sveta — pa je na tom sveti. Tüdi krščanstvo šče biti v življenji vse. Tr- be se samo spoznati ž njim i narav- nati svoje življenje po njegovih načel- laj i vidli bomo včas njegove bla- godejne vplive. Bistvo krščanstva je novo življenje ljudi, ki znajo, da žive- jo na tom sveti i so njim potrebne materialne dobrine, znajo pa tüdi, da ne živejo za te svet.

Kak bridko se motijo tisti, ki mislijo, da Cerkev drži s kapitalisti. Cerkev je po svojih najvišjih pred- stavnikaj vsikdar glasila nauke, ki bi, če bi jih držali, osrečili človečanstvo. A na žalost, istina ne vgaja človečim strastem. Zapelivi zvodniki so te, šte- re najraj poslušaja i boga. „Svoboda brez Boga“ — to je bila oblüba libe- ralizma, ki je prekrizao Cerkev. Kak- ša je ta svoboda, to smo vidli i vi- dimo. Namesto zaželjene svobode ma-

Pisma iz misijonöv.

Čast. Sestra Immaculata Maršič iz Melinca je srečno dospela na svojo misijonsko postaje v Junnanfu na Ki- tajsko. Januara 30. je pisala svojim starišom i vredniki Novin. Iz tevi pi- smi objavimo sledeče:

Preč. gospod! Oblübili ste nam Mar. List i Novine. Prav iskreno pro- sim za oba lista ponovno. Jako težko pričakujemo naše domače liste. Se Vam še zanaprej najiskrenejšje zahvaljujem za nje! — Na svoje določeno mesto Chaotung pridemo komaj prve dni marca. Po morji smo se vozile 22 dni, a vožnja je bila z pogledom na moj slaboten zelodček zadosta mirna. Samo trije zadnji dnevi so bili zburkani na kitajskom morji, kje sem dobila mor- sko bolezen. Pa to ste že itak čteli v Mar. Listi. V Hong-Kongi smo čakale 14 dni na novo ladjo, štera nas je mesto 3, 5 in pol dni vozila do Hain- fonga. Na toj poti sem vidila nešteto ribniških ladjic z veličastnimi Jadri. Včasih sem opazila tüdi kakšo kape- lico, pri štere pogledi sem zdihavala k Večnomi Misijonari, naj blagoslovi naše delcvanje. V Hainfongi nas je 3 dni čakao č. g. misijonar Kerec, ki nas je skoz 4 carinarnic srečno pripelao v Junnanfu. Plemeniti gospod Bene Visi, rodom Italijan, lekarnar, nam je plačao do Hanua petim osebam vso voznino in prehrano. V tom mestu smo bili gostje g. taljanskega konzula i njegove gospe, a stanüvale smo pri č. sestrah sv. Pavla. Do Junnanfuja smo se vozile 3 dni. Po noči smo si mogle iskati prenočišča. Prvo noč smo spale v Lao-Kay mestu pri nekoj Ana- mickoj gospej, č. g. Kerec pa na mis. postaji. Po kitajskoj navadi smo spale na trdnoj deski i ob petih bile pri sv. meši č. g. Kereca. Naša dobra Ana- micka gospa je po materinsko skrbela za nas v svojoj hiši i nas sprevodila do postaje. Na carinarnici ne samo, da nismo plačale carine, nego dobile smo še eno košaro pomaranč, štere nam je poklono uradnik, bivši goje- nec č. g. Kereca. V K'ai-Juen nas je čakao g. Robino, prijateo č. g. Kereca, ki nam je poskrbo dobro večerjo. Spali smo v vili ednoga Törka, kje

mo robstvo kapitalizma. „Paradižom, nebesa brez Boga“ obečavle sveti bol- ševizem. Vednaka laž! Ruska pisate- lica Aljo Rahmanova nam nazorno odkrivle te paradižom v romani „To- varna novoga človeka“. Ona piše, da je te paradižom najbolje spodoben — pekli. Moderni človek si je pač vkro- to naravo i njene sile, ne ve pa nem- re brez Boga krotiti sebe, svojih strasti i poželenj. Zato nered v njegovoj no- trašnjosti. Če pa v človeki nega reda, kak pa naj bo v njegovih delaj, v gos- podarskih i družabnih ustanovaj? Z nevrejene notrašnjosti shajajo nevre- jene socialne i gospodarske rāzmere. Potrebno je dvoje: preosnova ustanov i prerod jakosti. Teda dvoje delo. Poglavitno delo more biti, da narodje spoznajo i priznajo naravno-pravna i socialna načela katoličanske Cerkve, izražena v okrožnicaj „Rerum nova-

rajoč na debelo palico, gugal po klancu navzdol.

„Doli pod Čerhek greva. Nekaj bukev še imam spodaj.“

„Pa ravno zdaj moraš po nje v tem blatu?“

„Moram. Janez mi je pisal, da nujno rabi denar, moram iti.“

„Ej, ej,“ je pokimal Balažek, plju- nil v roke i krepko stisnil palico.

„Zbogom, pa srečno vozi,“ mu je želel Balažek in kmet je odšel za blatnim vozom. Balažek je nekaj časa gledal za njim in kimal z glavjo.

„Marko, Marko, tebe bo tvoj sin v Ljubljani še na boben spravil. Zgu- bil se bo v svetu kot Magdičev in drugi. Preveč mu zaupaš. Morda se boš kesal.“

Marko in Štefan sta končno do- spela do cilja. Štefan je zavrl voz na obe kolesi in izpregel. Obrnila sta voz z veliko težavo in zopet vpregla. Očetu in sinu je znoj prilepil lase na čelo. Tla so bila blatna in večkrat sta padla oba v blato. Mirno, vdano sta prena- šala vse.

Zdaj se mučim, a pozneje mi bo sin pomagal. Doštudiral bo in postal

SEMENA

zaneslijeve kaljivosti in najboljše kakovosti
Vam nudi tudi Vaš trgovec,
ako kupujete
M. Berdajs-ova semena.

je drugi den č. g. Kerec služo sv. mešo. Po zajtrki smo sedli na želez- nico, ki so jo gradili Francozi 10 let in skoz groznih prepadov 2.025 m visoko med krasnimi kraji smo prišli ob četrt na šest 22. jan. v Junnanfu, kje nas je čakala cela Sal. družina s prednicov č. sester sv. Pavla, pri šte- rih stanüjemo. Salezijanci so nas spre- jeli z godbov in bogato pogostili; č. g. Meolic Štefan iz Kroga nas je pa pozdravo po našoj lepoj domačoj reči. Razjokale smo se pri tom lepom spre- jemi, skuze so nam v curkih tekle po licah in šle v kapelico se zahvalit do- bromi Bogi za mnoge milosti, ki smo je med potjov sprejeli. Š čast. sestrov prednicov smo odišle v njihov samo- stan i po kitajskom novom leti, ki je 16. febr. odpotüjemo na naše stalno misijonsko postajo. Prle ne potüjemo zato, ar so navadno velike roparije okoli kitajskega novoga leta. Prosim, molite za nas, da svoj misijonski na- men dosegnemo!

E I 1156/36.

Dražbeni oklic.

Dne 3. maja 1937 dopoldne ob 9 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 21. dražba nepremičnin zemljiška knji- ga Dolgavas vl. št. 164, B 10, 14, b 15 a, 683, B 3, 7 b, 8 a, 165, B 13, 17 b, 18 a, 465, B 5, 9 b, 10 a, cenilna vrednost: 9.040 Din., vrednost pritikline: 1 krava v cen. vrednosti 1000 Din., najmanjši ponudek: 6.695 Din.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je ogla- sili pri sodišču najpozneje pri dražbenem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljav- ljati glede nepremičnine v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. — V ostalem se opozarja na dražbeni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 16. III. 1937.

rum“ i „Quadragesimo ano“. Pred so- cialnov obnovov more iti obnova krš- čanskoga düha. I ta obnova se pa zač- ne pri samom sebi, zato pa je tüdi najžmetnejša. Trbe odstraniti razredni boj v notrašnjosti, spraviti v ravno- vesje zakone človeče narave z božimi, skladnost človeče vole z božov yolo- v. Ruski mislec Vladimir Solovjev je duhovito djao: Med krščanstvom i marksizmom je samo mali razloček. Krščanstvo pravi: ka je moje naj bo tvoje, marksizem pa: ka je tvoje naj bo moje ali z drugimi rečmi: krščan- stvo zahtevle obnovo samoga sebe, marksizem obnovo drugih. Zato pa se je lahko njemi pridružiti. Gotovo pa je leže kričati na revolucijo, kak pa na trüdno, vödržeče, na zvüna ma- lo opazno delo za istinsko blaženost delovnih stanov! Pa samo v takšem deli je rešitev. — P. J. kmečki dečko.

velik gospod“, tako je sanjal oče Marko. Tudi Štefan je mislil na brata Janeza. Ljubil ga je in je rad tpep zanj.

Počasi sta naložila bukve na voz, povezala z verigami in oče je dejal sinu:

„Štefan, ti pojdi na zgornji strani in vleci voz k sebi, da se ne prevrne. Jaz bom pa na tej strani.“

„Bog pomagaj, sveti križ božji“, in je naredil z bičem znamenje svetega križa pred kravami. Bič je zazvižgal in voz se je začel premikati.

Še ta klanček, pa bo dobro. No liska, le potegni, boš pa doma počiv- vala! Teško je šlo. Pot je bila ozka in strma. Kravi sta se začeli prerivati. Oče je moral ško zmeraj odrivati, da ni zavila na stranpot.

„Hej no, hej!“

„Oče, bežite, bežite! Joj! Prevr- nilo se bo!“ je kriknil Štefan. A, bilo je prepozno, kravi sta potegnili, voz se je prevrnil in pokopal pod seboj očeta.

„Jezuš, Marija!“

Smrti krik je udaril ob nasprotni breg, se odbil in polagoma zamrl v tožno tišino.

Službena naznanila.

Kralj. banska uprava Dravske banovine
Ljubljana

V No 2576/8 15. marca 1937.

Drevored ob banovinski cesti l/25
Murska Sobota—Rakičan.

Sreski cestni odbor M. Sobota je pred- lagal kralj. banski upravi, da odobri poseka- nje topolovega drevoreda ob banovinski cesti l/25 na odseku M. Sobota—Rakičan. Prouči- vsi predložene spise od reja m na temelju §§ 13, 22 in 64 zakona o samoupravnih ces- tah glede drevoreda ob navedeni banovinski cesti naslednje: Sečnja in zasaditev topolov ob banovinski cesti l/25 na odseku M. Sobota —Rakičan se sme izvršiti izključno le po po- edinih odsekih in v razdobju več let. Da se more to izvesti smotreno, se razdeljuje ba- novinska cesta M. Sobota—Rakičan na 4 od- seke in sicer: 1. Odsek M. Sobota do poko- pališča v Rakičanu ca. 800 m dolžine. Ta odsek je že letošnje pomlad zasaditi s to- poli, ker na tem odseku ne raste sedaj no- beno drevo, 2. odsek rakičansko pokopališče do drevinske kmetijske šole ca. 500 m dol- žine je posekati čez 5 let, ko se bo letos zasajeno drevo na prvem odseku že dovolj razraslo in okrepilo, 3. odsek vzdolž drev- snice in pritličnega vrta kmetijske šole je posekati šele leta 1947, ko bo dreveje že v drugem odseku dobro razvito in ukoreninjeno. Na tem odseku je zasaditi le topole piramid- ne oblike, da bo večja naravna zveza med pritličnim vrtem in cestnim drevoredom, 4. v tem odseku vzdolž zgradbe kmetijske šole mora sečnja za dogledni čas popolnoma izo- stati, ker raste tu 13 lepih, vitkih, zdravih in mladih topolov, ki tvorijo harmonično pokra- jinsko sliko in zaokroženo prirodno skupino z objekti banovinske kmetijske šole. Ti to- poli so sedaj zaznamovani s številkami 2, 3, 4, 5, 6, 8, 88, 90, 91, 93, 94, 95 in 96. Ker je med 96 topoli 27 suhih in trlih dreves, je takoj posekati naslednja drevesa, ki so za- znamovana s številkami 1, 7, 9, 10, 11, 12, 15, 19, 20, 23, 40, 41, 48, 49, 51, 52, 54, 58, 61, 62, 64, 76, 79, 83, 86, 89 in 92.

Razlogi: Po § 22 zakona o samouprav- nih cestah se mora kraj. banovinskih cest ob zunanem robu cestnih jarkov po krajevnih razmerah zasaditi in vzdrževati drevje. Raz- poreč drevja določijo po § 13 cit. zakona ban. Načelniku cest. odbora je po § 64 navede- nega zakona dolžnost, točno izvrševati ba- nova naročila v stvareh, ki se nanašajo na banovinske in dovozne ceste k železniškim postajam v okolisu dotičnega cestnega okraja. Od rakičanskoga pokopališča (približno km 29) do vasi Rakičan (km 28) raste ob obeh straneh banovinske ceste 96 topolov. Ta drev- vored je tipičen za pokrajino in prirodno tako lep, da bi ga bilo škoda naenkrat posekati vzlíc temu, da bi se nadomestil z novim na- sadom. S tem pa, da se topoli posekavajo in zasajajo v odrejenih presledkih in na poedi- nih odsekih, ne bo nikdar skažena lepa pok- rajinska slika, ker se bo mogel drevored obnovljati v bodoče tudi stopnjema. Iz naved- enih razlogov je ta odredba stvarno in for- malno utemeljena v zakonitih predpisih. Od- redba po čl. 5 taksnega zakona oproščena državne takse.

Pošta.

Jerebic Marija i Vöröš Marija, Bu- zancy. Lepa hvala za pozdrav i dar obema. Neki radovednej je mogo na nekoj pošti po- šilatev gledati, zato ka en deo glažovine men- ka. Pa smo to falingo že popravili! — Balažic Marija, Villars-en-Pons. Penezre sprejeli, ka- lendar poslali. — Bernjak Ana, Hondain. Bog plačaj za pozdrave! Želemo ti srečen povratek v lepo Gračko faro i dobro ves Vi- donci. — Camplin Anton, Štip. Hvala za srčno voščilo. Prošeno bo. — Dragomir. Vsikdar piši samo na edno stran papira. Gda preglednemo poslano, povemo svojo oceno. — Andrejč J. Krajna. Za cesto vložite pro- šnjo prek cestnoga odbora na bonovino. Pre- pis pošlite nam, Vaš dug, ki ga dobite iz Štrukovec, prijavite na sreskom načelstvu, to ga že sterja. Termina nema juša davati ob- čina Štrukovci, nego vi. Zavolo pokopališča pa nikši zadržek ne, če je dug gor. Ve mrt- vih ničče nede šteo küpiti, dug se pa v 12 letaj itak plača. — Radoha Štefan, Chicago. Svak iz Polane je plačao naročnino za l. 1937.

E I 123/37 - 5

Dražbeni oklic.

Dne 3. maja 1937 dopoldne ob 10 uri bo pri podpisnem sodišču v sobi št. 22. dražba nepremičnin zem- ljiška knjiga Bistrica vl. št. 79, B 16, 17, 395 B 29 in 30, 755 B 5 in 6, cenilna vrednost: 3.620 Din., vrednost pritik- line: ./.. najmanjši ponudek: 2.413 32 D.

Pravice, katere bi ne pripuščale dražbe, je ogla- sili pri sodišču najpozneje pri draž- benem naroku pred začetkom dražbe, sicer bi se jih ne moglo več uveljavljati glede nepre- mične v škodo zdražitelja, ki je ravnal v dobri veri. V ostalem se opozarja na draž- beni oklic, ki je nabit na uradni deski sodišča.

Okrajno sodišče v Dolnji Lendavi, dne 16. III. 1937.

Dolenski :

Ograd za dijaštvo Slovenske krajine.

Zadnji pozdrav.

Ves teden je deževalo, v pone- deljek se je nebo zvedrilo. Zemlja je bila premočena in po klancih se je pretakala rjava deževnica. Na travni- kih in poljih je stala voda, ceste so bile blatne, razorane. Sonce je potap- ljalo svoje žarke v cestnih mlakužah.

Oče Marko je dejal sinu: „Na- preži krave, greva v gozd po bukve“. Sin je ubogal. Počasi se je premikal voz po strmem klancu navzgor proti gozdu. Kravi sta se upirali in boječe tipali v blatu, kje bi našli varna tla za stopinjo. Pot je bila ostra, ker je nalive odplavil vso prst. Na zadnjem koncu voza je sedel mlad dečko, Šte- fan, in priganjal kravi z dolgim bičem. Mladeničev obraz je bil starijav in bled. Za vozom je stopal oče z upadlimi lici. Prilezli so na vrh in kmalo uto- nili v bukovem gozdu. Kravi sta sto- pali hitreje, kajti pot se je spustila po majhnem ovinku navzdol.

„Kam pa, Marko, kam?“ ga na- govori Balažekov Miha, ki se je opi-

VEZ LÜBEZNI Z NAŠIMI IZSELJENCI V TÜJINI.

Pisma naših iz tujine.

Trplan Francika, Francija, Kükeč: Prosim vaše molitve i vaše liste, ar samo tej nas gordržijo i tolažijo v tujini. Mam strašno lagovo gospodinjo, duhovnikov nemre viditi, v cerkev ne hodi, je hüjša kak kača, i če što drugi ide v cerkev, njemi ne da mira. Jaz zato vsako nedelo idem k tihoj meši, potem pa moram celi den delati. Molite za mene, da ne zgubim svoje duše življenja med tem francoskim trnjom.

— *Farkaš Anica, Tigy, Francija, Strehovci:* Pisma, puna zahvalnosti dobivam od tistih, ki so se vdeležili naše cerkvene slovesnosti. Pišejo mi, kak lahko njim je zdaj pri srci, kak so veseli. Zahvalni smo g. Orešniki, ki so nam to veselje spravili, ki so poleg nas Slovencev spovedavali tudi Čehoslovake, Polake, Hrvate i Madjara. Vnogi naši delavci so dosta trošili, da so mogli svojim verskim dužnostim zadosta včiniti. Naša mladina ma ešče živo vero, samo netiti se mora ta, kak vi pravite vlč. g. urednik. Naj nas le obsojajo, grajajo, a naša mladina pa li prekosi druge narodnosti v verskom življenji. Edno fali našemi narodi: listi naši. Če bi je doma raj čteli i se po njih lepo odgajali, bi tujino nevraženo prestali. Naj tisti proba priti v tujino, ki laže na nas, da smo najbolje pokvarjeni, pa bomo vidili, kak dolgo ostane „nepokvarjeni“. Slike sem vam poslala.

— *Jerebic Marija, Vereš Marija, Francija, Beltinci:* Najlepša hvala za Novine i Marijin List. Iz srca se zahvalive prevz. g. hercegpišpeki, ka tak lepo skrbijo za nas izseljence. Zahvalive se tudi našim beltinskim g. duhovnikom, g. Jeriči dekani i dobrovniškomi g. plebanoši pa vsem, ki so v našoj fari pasli ovce Gospodove. Vsem želeve obilno božega blagoslova od Lurske Matere bože. Pozdravlave svoje stariše, brate, sestre, rodbino i celo beltinsko faro. — *Nemet Marija, Francija, Kruplivnik:* Iz dalne tujine vam pošlem pozdrave, jaz mlada šolarčinja i Marijina družbenica. Siromaštvo je v našem kraju, zato sem mogla v svojoj dečinski dobi oditi v tujino i si iskati kriha, šteroga doma nega. Komaj sem stara 14 let. Ne mi je božno, idem vsako nedelo k sv. meši, a li bi raj bila doma. To je sreča, da so moja mati ne daleč od mene eti. Naj se potolažim v toj žalostnoj tujini, mi, prosim, pošlite Novine, 20 frankov sam vam poslala za nje. Molite za nas ovčice razstepene v tujini.

— *Zelko Števan, Francija, Sv. Sebeščan:* Življenjske potrebe so me prisilile, da sem zapuštvo svojo družino i prišo iskat zaslůžka v tujino. Za svojo dušo nemam tui nikše pomoči. Delamo vsaki den brez izjeme, je nedela, ali svetek. Oči mi postanejo mokre, kda čujem od vseh krajov zvoniti, a jaz ne smem po blagoslov svete meše. Glupi je ete narod za Boga. V cerkvi so po nedelaj samo duhovnik, 5 ali 6 dece i edna gospa, ki je mislim rod g. duhovniki. Ravno ta brezbriznost i mlačnost vu veri je veliki zrok, ka se komunizem tak naglo širi v Franciji. Življenje brez Boga je pogüblenje, zato komaj čakam, da se povrnem domo. Novine so mi jedina tolažba, me krepijo, da ne pomagam v trpljenji. Naj vam dober Jezus z svetimi nebesami plača vse vaše trüde, ki je kak pastir ovčic za nas darüjete. O bodite ešče duga leta pastir nas razstepenih ovčic.

— *Kanič Matjaš i žena Elizabeta, Francija, Hotiza:* Po dobroti mojega gospoda sem prehado veliki deo Francije, sama graba i breg, ravnine niti za peden ne sem najšeo. Zemlja je kama, a jako rodovitna. Kol kak mi mamo, ne poznajo, ta majo tü dva potača samo, pa ešče ta visikiva. Gda sem šteo v Novinaj, da se je eden naš delavec ponesrečo za volo aotoja, sem si zmislo na svojo nesrečo. Mene je tudi povozo. K sreči me je od strani

zgrabo i vkraj vrgo, da sem se štirikrat prekopicno, aoto pa sezna je medtem odküro, nesam znao, ka za ednoga je bilo. Prišli so po mene i me odpelali v bolnico, kde so mi lüknje na glavi zakrpali, štere mi je napravo aoto, pleča sem so pa doma vračo. Žena mi je toti pravila, da sem bio jako siten v betegi, a jaz nevem za to, teliko znam, da sem doma ozdravo. Ozdravilo meje vrastvo, a pomagao je pri tom tudi njeni jezik. Bodite prav srčno pozdravljeni od naj oba. — *Bedrnjak Anica, Francija, Trnje:* Neizmerno se veselim dnevi sv. Jožefa, da z tujine vas smem za god pozdraviti, ki z svojimi dobrimi listi tolažite nas jezere deklin slovenskih. Z vašimi listi si zgučavam slovenski, drugoga

Naši izseljenci v Tigy-i v Franciji po sv. spovedi i skupnim sv. obhajili. Na sredi sedita preč. gg. župnik iz Tigyja i Orešnik Franc, slov. duhovnik iz Pariza.

ne eti. Novine že vsako soboto v roke dobim. Naj vas čuva i tolaži sv. Jožef, ki ste že vno go grenkoga mogli požreti. Pozdravljam svojega očo, brate, neveste z malimi, sosede i Marijine družbenice, šterim se v molitev priporočam. Pozdravla vas tudi Hozjan Treza, Hozjan Ignaca žena iz Trnja. Obe vaj prosive, spomnite se naj pri sv. mešaj. Na sliki je cerkev, kama zahajam k meši, je 4 km. daleč. — *Kolenko Terezija, Bevrey, Francija, D. Bistrica:* Daj se vam dober Bog včakati še vno ga, vno ga leta vašega goda, ka te mogli dugo širiti naš dober tisk.

V spomin vam pošlem priloženo razglednico. Naj vas Srce Jezusovo napuni z svojov milostjov. Pozdravljam celo črensovsko faro, njene duhovnike, svoje domače, moža, četvero dece i mamo, vso rodbino i sosede. V molitev zračam mojega pokojnoga sineka, Ferdinandeka, po šterom vsikdar žalostno zdihavam, ar ga več ne bom vidila. Jedino veselje sta mi Novine i Marijin List, lepa hvala, redno jiva dobivam. Sem pri poštenoj krščanskoj hiši, Mariji bodi hvala, k meši lejko idem vsako nedelo, večkrat tudi k spovedi, spovedavlem se po doblenoj knižici. Eti več naših farnikov čte moje Novine, ar nas je več vküp, naročeni zvün mene neso ešče na nje. V molitev se vam priporočam. Z Bogom lübi moj dom, pozabila te nikdar ne bom. — *Ščančar Ivan i žena Kata, Ščančar Anton, Merval, Francija, Bratonce:* Želemo vam, da bi svetili vaš god v velikoj misli i molitvi za nas v tujini i da vas lübi Bog varje vseh neprilik i vam vaš patron, sveti Jožef, občuva z Jezusom i Marijov belo lelijo nedužnosti v tihoj samoti sredi božega ograda i yas živi, ki ste naš oča i pastir, Jezusovoga srca vir. Pozdravlamo celo beltinsko faro, posebno naše duhovne pastire i naše stariše. — *Zver Jožef, Chicago, S. Amerika:* Goreče vas pozdravim i vam želem zdravje i veselje na tom sveti, na drugom pa večno veselje. Novine i Marijin List redno dobivam. Dobo sem tudi kalendar. Lepa hvala na vsem. — *Gerčar Martin i žena Bara, Pon a Bucy, Francija, Strehovci:* Želeva vam lübo zdravje, ka te mogli ešče dugo obiskavati izseljence z svojimi listi, ki so dobri. Naročiva Novine i Marijin List i pošilava 100 Din., letne naročnine za njeva. — *Törnär Jožef i žena Marija, Paupardine, Francija, Turnišče:* Vam, prečastiti g. urednik i g. Vojko-

vič Jožefi, sobočkomi plebanoši želeva za god vse dobro, posebno, da bi mogla vse tiste, ki majo zavezane oči j blodijo, na pravo pot pripelati. Naj vaj podpira sveti Jožef z Jezusom i Bl. D. Marijov. Na skradnjo vüro pa naj bo vajna zadnja reč: Jezus, Marija, Jožef. Pozdravlava vse duhovnike Slov. krajine, posebno one, ki nosijo sv. Jožefa ime, potem g. dekana Jeriča i g. kaplana, ki so nama dali tak lepi navuk, kda sva šla z domi v tujino, najno malo dečico, najne stariše, rodbino, botrino, g. predsednika občine Litropa z gospov. Bodi pozdravljena cela Slov. krajina, ar si nama vesela ti jedina. Boži blagoslov naj pride na te i sovražnik naj nema moči do te. Živi Jezus! Gda sva se odločila za tujino, sva obečala en mali dar na Dom sv. Franciška. To oblübo sva spunila i njim zdaj poslala 20 frankov. Liste vaše lepe redno dobivava, plačali do je najni stariše doma. — *Horvat Agneška, Francija, Bogojina:* Z svetim Jožefom, vašim krstnim patronom vas pozdravljam, i želem, dabi z dobrim kat. tiskom, ki je dnes pre-

potreben, dugo mogli služiti rešenji duš, posebni med nami v tujini. Gda pa onemore vaše telo, naj vam Marija, štere čast širite, bo z sv. Jožefom priprošnjica pri lübon Jezusi. Svečnice nesmo mogli svetiti, ar je spadnola na delavnik. Nabrala sem 67 frankov na Dom sv. Franciška, ka so darüvali francoski gospodarje i tudi naši delavci. Me veseli, da sem od teh mrzlih Francozov teliko mogla dobiti, ki delajo v nedelo i svetek, a so pa tudi lepe izjeme med njimi. Pozdravim svoje domače, rodbino, častite duhovnike i mladino. — *Kovač Mihal, Aude-mer, Francije, Hraščice:* Prav lepa hvala na rednom pošiljanji vaši listov. Čeglih so oči zaspane i roke otrüjene, vendar z veseljem vzemem v roke naš dober tisk i ga čtem, ki nam je tak jako potreben v toj nevarnoj Franciji, kde se hüdi duh süče okoli nas, vas je pa boža roka odebrala, da se borite z vašimi listi proti njemi. Naj vas Jezus blagoslovi, da te vno go let mogli ešče delati za naše duše. Pozdravljam z svojov sestrov beltinske duhovnike, najno drago mater, ženo, dečico, sestro i celo beltinsko faro.

Buenos Aires, 20. I. 1937.

Pismo iz južne zemlje.

Nismo se še skuhali, pa podkurili so nam že dobro. Ta teden smo imeli 39° vročine, seveda v senci. Pa je že vse lepo v redu. Kadar pride do take kahalce, potem imamo krajši ali dalši električen koncert. To pa znajo tukaj, da je kaj. Tako treska, da je strah . . . ali pa veselje — kakor je človek. Preteklo nedeljo je strela tudi dva človeka ubila. Prejšnji teden neki dan je bilo kot v kotlu, zvečer ob 10 so nam poslali, kar so skuhali. Bila je toča, kot da se je vsul cestni kamen.

Ubogi kmet. Kobilice, „bičo karnastro“ (neka gosenica, ki obžre vse listje do golega), suša in toča, rja in gniloba, muhe in mrvlje . . . brez konca je sovražnikov, ki kmetu delajo kvar in nesrečo . . . Pa jih je še premalo, da bi ga spomnili na Boga. In največ so prav zato, ker tukaj ni ne praznika ne nedelje . . .

Tako smo praznovali Božič in novo leto. Mesto potice smo jedli „pan dulce“. Potice sploh peči ne znajo tukajšnji peki . . . Potico peči in zelje kuhati znajo menda samo mati doma . . . Tako sem bil brez potice in tudi brez kaše na sveti večer.

Polnočnico smo pa imeli. Ali bolje, so jo imeli, ker jaz sem moral ostati kar za slovesnost v farni cerkvi. Niso mi zapeli svete noči. Nič božičnega nima tukaj petje. Kot na druge praznike, tako je. Samo s tem pridatkom, da se po končani polnočnici da „Jezušček v poljub“. Vzamejo ga iz jaslici ga potem vsi verniki poljubljajo.

Naša kolonija je za novo leto doživela razveseljiv dogodek. Po štiri letih medsebojnega boja sta se združila oba slovenska tednika in imamo sedaj en sam slovenski tednik z imenom „Slovenski list“. Tudi meni so dali notri nekaj prostora, toda s priporočilom, da nikar „ne pridigam“. Škof so me pa prav zato požegnali za gospoda, da bi pridigal . . . Tako bom moral pa „predavati“ . . . Tudi dobro.

Tudi tukaj imamo letos svoj kolar. Izdala ga je prosveta. Doslej smo imeli samo Mohorjevega in iz Slov. krajine „Srca Jezusovega“.

Najbolj pereča zadeva naše kolonije je slovenska šola. Sedaj se je nekaj zganilo. Doslej to vprašanje sploh ni našlo razumevanje na merodajnih mestih. Za Slovence se tukaj ni nihče menil. Zgodilo se je pač to, da jih je jugoslovanska uradna oseba ovajala kot komuniste . . . tako ljubezen so skazovali tukajšnjim Slovincem v imenu domovine. Sedaj, ko imamo ministra Slovenca dr. Cankarja, bomo imeli pravico vsi. Zato je tudi vstalo upanje, da bo kaj iz slovenske šole, katero naj bi skušale pripraviti slovenske šolske sestre. Začele bi z otroškim zavetiščem tam, kjer je slovenskih otrok največ. Pa bo to trda ledina. Bolj kot za denar bo teško dobiti otrok. Slovenski tečajji, ki se sedaj vrše, ne najdejo pravega odmeva. G. Švagelj se poganja in trudi in pete brusiti, pa kar ne more doseči, da bi smel zaprositi za nabayo novih klopi. S 15 sedeži ker lahko shaja . . .

G. Kastelic je obiskal rojake zunaj po deželi, v Rosariju in okolici. Strašno je vse zanemarjeno. Pričakujemo, da pride v Rosarijo še en pomočnik, kapucin, ki bo poskusil tam, kaj se da storiti.

G. Doktorič se mudi sedaj v Montevideu. Tudi tam je kakih 500 Slovencev. Hrvatov pa kakih 10.000.

Sedaj je pa predpust. Ta praznik je modernim ljudem najbolj zaželjen in se na „karneval“ že sedaj pripravljajo. Pa to ni kot priprava na post, ker pust se konča šele pred Veliko nočjo . . .

V koloniji pa se predpust pozna po porokah. Naši se kar pridno ženijo. Saj je treba pohiteti. Redke so neveste, ki ne štejejo že 30 let, ker so že dávno sem prišle in vsi se staramo . . . tudi neveste!

Vsi pa pošiljamo mnogo lepih pozdravov. HLADNIK JANEZ.

Vganke.

Horvat Joško.

Antes Grudeg
Kapela

Ka je te mož?

Stevan Elega
zidar

Okded je te mož?

	ri	joč	
ate	rog	ibo	
	Po	odi	
dob	lo	oim	
	set	štü	
	ma v	po	
sa	bo	pi	
	ma	Po	
ga	mi	Bo	
	gti	gal	

Sestavi te tablice edno poleg druge tak, ka dobiš dva znaniva pregovora.

Naša mladina.

Vsi želemo, ka bi se naš narod dobro i po krščanskem razvijao i bio tudi v zglede drugim narodom. Želemo tudi, ka bi naša mladina, štera za nami pride, srečna bila i nadaljuvala naše delo. I vse to je dobro, i z veselega od nas odvisno. Zato se pa moremo vsi truditi i skrbeti, ka bi naša mladina sveto gor rasla.

To nalogo pa majo med prvimi starišje, šteri so pred Bogom odgovorni kak reditelje svoje družine.

Ka je družina? Donozo Kortez pravi: „Družina je tak kak edno svetišče: oča je duhovnik, materna kolena so pa oltar.“ Lesing je napisao: „Družina je največja šola, postavljena od samoga Boga za vzgojitev človeštva; vuciteo te šole je oča vsake družine.“ Zato pa starišje morejo včiti svojo deco na vse, ka je dobro i to že od mladih let. Dokeč je ešče dete malo, dela to, ka od drugi vidi. Ne ve, ka je dobro i ka slabo, gleda samo, ka do oča pa mati pravili, či do je hvalili, spozna ka je dobro, či do je pa karali, zna, ka je slabo i si drugoč nede več vupalo kaj takšega delati. Vsi znamo, ka dokeč je drevo mlado, se lejo vugne pa tudi potere, gda pa gorzraste, te je pa to že več nemogoče. Znamo pa tudi, ka to, ka se Vanek navči, to de Ivan znao.

Že Tertulij je pravo, ka je duša mladine po naravi krščanska i nosi v sebi klice vere, vupanja i ljubezni, štere je dobila pri svetom krsti. Starišje morejo samo razvijati ta razpoloženja bože milosti. I to morejo najprle narediti z dobrim zglede. Eden latinški pregovor pravi: „Verba volant, exempla trahunt“, to pomeni: reči idejo notri po ednoj vühi, po drugoj pa vö, to ka ostane, so dobri zglede. Z rečmi se malogda mladina pobogša, največkrat pa na slabo pride zavolo slabi zglede.

Cisseaus, (Kišo), šteri je z svojim tovarišom osmrto edno staro žensko, ka bi njoj tak leži pejnaze vzeo, je nazadnje sam odkrio, ka je na to prišeo zavolo slabe vzgoje, štero je dobo v mladi letaj. Ne zobstom je sv. Ivan Bosko vse svoje življenje za mladino posveto, ar je dobro znao, ka rešiti mladino pomeni rešiti človeštvo, mladina ma v svojih rokaj klüče dobre ali slabe bodočnosti človeštva.

Sami vidimo, gde začnejo sovražniki naše vere z svojim delom: med mladino. To vidimo v Rusiji i na Španskom, gde so najprle začnoli sejati božne časopise med decov.

Pa po tom se ešče nebi brigali za svojo deco? Grozna kaštiga čaka tiste stariše, šteri to dužnost zanemarijajo: nede zavrniti samo od Boga, liki ešče od svojih sinov do preklinjani. Ravachol, šteri je prvokrat vido sveto razpelo na sodišči, gde je bio obsojeni na smrt, je malo pred smrtjov z razburjenim glasom pravo navzočim: „Povejte mojej materi, ka jaz vmiram pa jo preklinjam.“

V našoj Slov. krajini se nede več telko božnoga vido pa čülo, či do krščanski starišje bole gledali na vzgojitev svoje dece. Nemo več šteli od pomorov, od bitja itd.

Moremo se pa zato Bogi tudi zahvaliti, ka v našoj krajini je šče dosta krščanskih starišov, šteri vzgajajo svojo deco kak žele sveta Mati Cerkev. Što se menje briga, so mladi starišje, šteri bi mogli od starih si zglede vzeti. Naj jim bo vzglede Margeta Okjena, Don Boskova mati, štera je svojega Vaneka tak dobro vzgojila, ka so druge matere z prstom na njega kazale pa pravile: „Srečna mati, ka takšega sina ma!“ Margeta je srečna bila, ar je znala dati svojemi sini krščansko vzgojo. Krščanske matere, nasledujte jo!

Štefan Pintarič, salezijanec.

Tajniško poročilo

za leto 1936. na plenarnem zasedanju srezkega kmetijskega odbora v Murski Soboti.

Delovanje SKO v letu 1936 je očrtal že v glavnih obrisih g. predsednik ter je razvidno tudi iz posameznih postavk obračuna za leto 1936. Jaz bom pa podal v svrhu pregleda vsega kmetijsko-pospeševalnega dela v srezu skupno sliko delovanja banovine in srez. kmet. odbora v tem letu, ker so šle po programu, katerega je določila banovina za SKO, vse te akcije vsopredno. Tako je popravila kr. banska uprava tudi predloženi proračun SKO prilagodeno svojemu delu.

Leto 1936. ni bilo gospodarsko ugodno. Lepi zgodnji pomladi je sledilo deževje, ki je zaustavilo zgodnji razvoj, povzročilo poleganje žita in nastop številnih boleznih, zlasti na sadnem drevju in vinogradih. K temu je prišla še povodenj in poplave Mure. Šele proti koncu leta so se cene pridelkom in živini malo dvignile, tako da je porastlo vsaj upanje na zboljšanje.

1. Živinoreja.

Največ prispeva banovina ravno za živinorejo kot najvažnejšo panogo tako pri nas kot v vsej Sloveniji. Zato je tudi SKO največ svojih sredstev vporabil v te namene, to je nadpolovico svojega proračuna. Glavni del je šel zopet za selekcijsko delo v govedoreji. Eden ali drugi bo mnenja, da so s tem soudeleženi enostransko le nekateri kraji, a povsod se danes podpre in pospešuje le organizacijsko delo in je škoda, da odpade tukajšnjemu srezu marsikatera podpora, ker nimamo tozadevnih zadrug in društev. Delo selekcijskih društev pa služi v

Poslano*)

M. Krajini v odgovor:

- Članek Slov. gospodarja ni od šol. upr., ker sploh ni naročnik lista.
- Šola je res ni za občinski urad kupljena, ampak za šolo. Tozadevni spisi se nahajajo v šolskem arhivu.
- V občinske zadeve glede plače občinskih odbornikov, se upravitelj sploh ne vmešava.
- Da je šolski upravitelj v času tukajšnjega bivanja zaposlil dvakrat po 15.000 Din. podpore za šolo in tudi v tekočem letu sprejel 7000 Din., je razvidno iz šol. blag. dnevnika. Prošnja za 40.000 Din. še ni rešena. Čudno, da obč. tajniku zadeva ni znana.
- Da občina neredno plačuje šolske prispevke, je znano srezu.
- Potyarjanje in ponarejevanje podpisov je navada drugih.
- Šolski upravitelj z učiteljstvom ni imel opravka, in občinski tajnik ni učitelj. Učiteljske zadeve naj ne brigajo g. tajnika.
- Stanovanje pa ne bo določeval za upravitelja obč. tajnik, ker to ni njegova stroka. Zadevo je itak rešil srez v prid upravitelja.
- V sokolske zadeve se upravitelj ne vmešava (po nepotrebnem)
- Glede kmetijskega tečaja šolski upravitelj ne bo prosil direktiv od obč. tajnika. Občinski tajnik se naj ne skriva pod ime občine, ker šolski upravitelj z občini nima opravka. Svoje napake naj g. obč. tajnik zadržuje sebi in ne kali splošni mir na šoli. Ali se pa naj višja oblast poskrbi drugje za prostor občine. — Napad na šolskega upravitelja izvira iz osebnega nerazpoloženja občinskega tajnika.

Mačkovec, 14. marca 1937.

ČERNY VIKTOR, šol. upr.

*) Uredništvo za ta članek ne odgovarja.

dobro živinoreji celega pasemskega okoliša. V ta namen je določila kr. banska uprava, da prispeva SKO povsod približno toliko kot banovina, tako za kontrolno delo Zveze, za molzne kontrolorje pri društvih in za premovanje. Leta 1936 so bila premovanja pri društvih v Strukovcih, Predanovcih, Kupšinci in Vučji gomili, ki so postavili na premovanje 805 glav, kar je 80% vpisanih živali. Od teh je bilo dobro ocenjenih in določenih za nagrade 87%, ter se je razdelilo Din. 26.000 nagrad, za kar je SKO prispeval skoro 1/2. Poleg nadzora nad delom članic si je to leto Zveza tudi nadela nalogo, da ugotovi, v koliko je razširjena v pasemskem okolišu tuberkuloza pri goveji živini. Z delno podporo ministrstva se je preiskalo pri članih društva tukajšnjega sreza 3716 glav s tuberkuliniziranjem. Od teh je reagiralo pozitivno 54 glav, 20 je pa bilo sumljivih, tedaj okrog 1.5%. Ugodnejši so bili rezultati v drugih dveh srezih, kjer je reagiralo le 0.5%. Ni sicer toliko bolne živine, kot se je mislilo, vendar je 1.5% precej in potrebno bo več skrbi posvetiti zatiranju širjenja te bolezni z odstranitvijo bolnih in boljše oskrbo živine.

Posebno važno delo banovine in SKO je pa bila oskrba plemenjakov. Banovina je zlasti podprla selekcijska društva ter prispevala k nakupu 7 originalcev v Gjurjevcu v savski banovini za starejša društva in za 5 rodovniških na domačih plem. sejnih. Prispevala je tudi po 1/3 prispevka za tri bike za občine, posebno je pa pozvala SKO, da prispevajo oni več za nakup občinskih bikov na plem. sejnih. Tako je SKO prispeval za 9 bikov.

V konjereji je SKO prispeval Din. 2000 k premovanju žrebetnih kobil in naraščaja, ki se je vršilo poleti v Beltincih. Želeti bi bilo, da bi se v ta namen tudi kmalu poživilo delo konjerejskega društva, ki je že ustanovljeno. Ideja, da bi se v srezu vpejlala tudi lahka pasma „Noniusa“, se je k sreči zopet opustila, ker si res ne želimo, da bi si še to malo dobrega, kar imamo belgijscev, uničili s križanjem. Tisti pa, ki ima lahke kobile, pa lahko žene na Cven, kjer so ameriški kasači ali v Bučečovce,

kjer je en žrebec „Nonius“ in en angleški polnokrvnik.

Pri svinjereji je bila glavna skrb za dobre plemenske mrjasce, ter je prispevala banovina za 10, SKO pa za nakup 5 mrjascev bele jorkširske pasme srednjega tipa. Žal, da gredo tudi tu plemenske živali prehitro pod nož radi slabih in premladih plemenskih svinj.

V perutninarstvu širi banovina zlasti štajersko kokoš. V letu 1936 se je razdelilo z delno podporo SKO 731 val. jajc, precej pa so jih zainteresirani kupili tudi direktno na kmetijski šoli v Rakičanu. Ugodno je, da je to prav dobro rejsko središče v srezu z razmeroma prav težkimi kokoši; le oni, ki te živali goje, bi morali z boljšo oskrbo skrbeti, da bi živali ne postale zopet lahke in s predrbnimi jajci. (Dalje sledi).

Vreme:

Lepo prijetno, po noči mrzlo, tudi deževno.

CENE.

Penezi.	Dinarov vala:
Angleški funt	280—285
Nemška marka	16:86—17:50
Austrijski šiling	8:40
Vogrski pengö	7—8:76
Grčke lire	31:50
Amerikanski dolar	47:80
Holandski goldinar	23—26
Švicarski frank	9—10
Belgijska belga	7:37
Italijanska lira	2:12
Francoski frank	2:20
Češka korona	1:54

Živina. Kg na živo vago v dinaraj:

Jünci debeli 4:50—4:75, poldebili 3:75—4:25, biki za klanje 3:20—3:50, krave za klanje 3—4, plemenske krave 2:90—3:65, krave za kolbase 2—3:50, telice 3:70—5:50, teoci 6—7:50, praščiči 5:50—7:25, plemenski prasci 5—6 tjednov stari 70—110, 7—9 tjednov stari 120—130 Din. po falati. Konji 3000—3500 Din.

Zrnje. 100 kg. v dinaraj: pšenica 160 do 165, žito 130—140, oves 110—120, kukurica 80—85, grah 250—260 Din.

VAJENEC

iz boljše hiše se sprejme pri KOLOŠA JANEZU, čevljarju v M. SOBOTI, CVETNA UL. 5.

SEMENA:

DETELJA črna, Lucerna, inkarnatka, bela detelja
TRAVINO semenje, Angleška ljulka, Italijanska ljulka. Mešanica za ilovnato zemljo, mešanica za laporno zemljo, mešanica za parke posebno nizka
PESA: Eckendorfska rumena in rdeča, Mamutk rumena in rdeča, sladkorna repa
GRAHORICA: letna in zimska, kakor vse vrstno vrtno in cvetlično seme.

!! Za vso semenje se garantira, da je kaljivo !!

Zoper sadne škodljivce:

Dendrin, Neodendrin, Arborin, Biljbran, Tobačni izvleček, mazavno milo, žveplo leno apneno brozgo, žveplo čiščno mletlo, Aresin, Uraniazelenilo, Nosprasen, Solbar itd. Cepilno smolo, lepilo za gosance in mravlje.

Travniske brane od 120 do 180 cm širine ter od 45—120 kg težke
Drevesne škropilnice: Automatske nahrbitne, prevozne in ročne
Trijerje za čiščenje zrnje vseh vrst: kakor ostale stroje t. j. slamoreznice, repozernice, sejače za vsakovrstno zrnje in koruzo

Umetna gnojila: za pomladansko gnojenje. — Ima po najnižjih dnevnih cenah, stroje in škropilnice po originalnih fabričnih cenah vedno na zalogi

ČEH FRANC, trgovina z MURSKA SOBOTA

ČEH FRANC, mešanim blagom

Dolenski:

VSTAJENJE.

Noč je. Tako tiho in mirno je vse okrog. Vse počiva v sladkem snu. Nebo je prepreženo z zvezdami. Prijazno se smehlja mesec za oblaki. V lepah plamenih odseva njena svetloba in razsvetljuje svet. Nebo žari.

Nič se ne gane. Le včasih potegne sapica in narahlo zašušti kak suh list na golem drevesu. Neslišno šepetanje gre skozi temo. V mesečini odseva pokrajina. Na gričku počiva kapelica, kjer spi junak iz turških časov. Spodaj je mesto in tam zadaj vasi. Sence dreves se plazijo po tleh. Pravkar je drevje pognalo prve poganjke. Narava se probuja.

Na sredi mesta stoji cerkev z mogočnim zvonikom. Zvonovi so zapeli in njih mili glas je plul skozi tiho noč. Zvonovi v sosednji fari so se jim odzvali.

Zopet je zapel zvon. Njegov glas zveni jasno in ubrano. Vabi v cerkev.

Lepo oblečeni ljudje hitijo proti cerkvi. Z obrazov jim sije radost in veselje. Upognjena stopa starka opiraje se na palico po hribu navzdol. Teško hodil ali vesela je. Oči ima uprte proti cerkvi. Mimo hitijo mladenke in mladeniči, a vsi z nekim svetim veseljem.

Daleč za gorami je zažarelo nebo. Vedno bolj in bolj je postajalo rdeče. Usipali so se žarki po vrhovih gora kot zlato. Počasi se prikaže sonce.

Ob cerkvi je zbrana množiča. Cerkev je lepo okrašena zunaj in odnotraj. Pobožno ljudstvo moli in njih molitve ter prošnje hitijo k Bogu. Veličastno zadonijo orgle. Pevci in vse ljudstvo poje:

Aleluja, aleluja, aleluja . . .

Sonce se je že dvignilo nad gore ter proslavlja s svojim čarom veličastni dan.

„Aleluja“.

Mašnik je povzdignil monštranco in blagoslovil svet.

Pesem še odmeva:

„Gospod je vstal“. Aleluja . . .

Banque S. Baruch

et Cie, 11. Rue Auber 11. PARIS - 9e. odpremlja denar v Jugoslavijo najhitreje in po najboljšem dnevnem kurzu. Vršni vse bančne poste najkolantneje. Poštni uradi v Belgiji, Franciji, Holandiji in Luksemburgu sprejemajo plačila na naše čekovne račune: Belgija: št. 3064-64, Bruxelles; Francija: št. 117-94, Paris; Holandija: št. 1458-68, Ned. Dienst; Luxembourg: št. 5967, Luxembourg. — Na zahtevo pošljemo brezplačno naše čekovne nakaznice. 24-13

Vsakovrstne slovenske starinske knjige kupim.

Natančne ponudbe pod „Slovstvo“ na upravo Novin.

Küpm lepa mošanska jaboka

po 2:50 do 4 Din., tudi prvovrsten cvetlični, posebno akacijov i hajdinski med; akacijovo i semen od božega trna i detelčno semen po najvišjoj ceni. — Pišite na naslov:

IVAN SAGADIN, BELTINCI

KOVAČ

po možnosti s dovoljenjem za mlatidev, marljiv, trezen in skromen, se sprejme v stalno službo na marofu.

HARTNER, Murska Sobota